

FEBRUARY 1998

VOL. LXIII, No. 2

RECEIVED

FEB 10 1998

LIBRARY - P.A.O.I.

INTERNATIONAL ORTHODOX YOUTH MONTH

ROMANIA

ALBANIA

CANADA

MISSIONS

APPEAL

SUNDAY

FEBRUARY

22

SOLIA

THE
HERALD

**BUSINESS MANAGER /
ROMANIAN EDITOR:**
Dinu Cruga

**ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:**
Rev. Dn. David Oancea

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

STAFF:

Mark Chestnut
Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

HIERARCHAL SCHEDULE

December 13, Saturday. Columbia, MO. U. of Missouri. Romanian language Divine Liturgy at the Chapel for the Romanian students. **Evening:** St. Louis. St. Thomas. Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy. Memorial service. Lenten lunch. Christmas program. Blessing of graves.

December 16, Tuesday. New Canaan, PA. St. Tikhon Monastery. Chaired the meeting of Committee on Pastoral Life Ministries.

December 20-28. Hermitage, PA. Holy Cross. **Saturday:** Funeral for a parishioner. **Sunday:** Matins. Divine Liturgy. Caroling. **Monday:** Meeting of Ohio-W. Pa. Deanery hosted by Holy Trinity, Youngstown, OH. **Wednesday, Christmas Eve:** Compline Service. **Thursday:** Nativity of Our Lord. Matins. Divine Liturgy. Agape.

December 26, Friday. Ellwood City. Transfiguration Monastery. Divine Liturgy. Lunch. Caroling. **Afternoon:** Met with parishioners of St. Andrew Mission at the St. George Antiochian church in Oakland, PA.

December 27, Saturday. Morning: Met with parishioners of St. John, Niles, OH. **Evening:** Great Vespers at Holy Cross.

December 28, Sunday. Matins, Divine Liturgy.

January 1, Thursday. Rives Junction. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

January 4, Sunday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy. Blessing of Water.

January 5-6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. **Monday:** Vigil for Theophany. **Tuesday:** Theophany. Divine Liturgy. Blessing of Water.

January 11, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

January 15-16. Washington, DC. **Thursday:** Dinner sponsored by CORA for James Rosapepe, new Ambassador to Romania. **Friday:** Conference co-hosted by State Dept. and Romanian Embassy celebrating 80th Anniversary of U.S. - Romanian diplomatic relations.

January 17, Saturday. Ellwood City. Transfiguration Monastery. Divine Liturgy. Memorial Service for Mother Alexandra. Luncheon. Presentation by guest speaker. Ceremony of Burning of the Mortgage for new addition.

January 17-18. Hermitage, PA. Holy Cross. Presided at Great Vespers, Matins, and Divine Liturgy served by Archimandrite Theophan. Dinner hosted by Ladies Auxiliary. ✱

OUR COVER: February is International Youth Month, and February 2 (Feast of the Presentation of the Lord in the Temple) is the World Day of Orthodox Youth. Two articles in this issue ("20 Something Ways" and "1998 Youth Month Reflections") address this theme. The feast day of the Presentation is one of the instances in the Holy Tradition of the Church which brings forth youth and childhood as an image and vessel of God's presence and of His renewing Grace. Christ the newborn baby fulfills the purpose of the Law and the proclamation of the prophets. A major source of unity for Orthodox youth throughout the world is SYNDESMOS ("bond of unity" in Greek), the World Fellowship of Orthodox Youth which has the aim of developing cooperation and communication between Orthodox youth movements and theological schools around the world, and of promoting within them a deeper understanding and vision of their common Faith. Founded in 1953, today SYNDESMOS counts over 118 member movements in 41 countries, and regularly organizes meetings, festivals and exchanges, as well as publishing resource materials, reports, directories and a newsletter. This month's cover shows (clockwise, top left to bottom) young people receiving aid at an orphanage in Romania through the Help For Romania fund; an American Orthodox missionary with school children in Albania; and His Grace Bishop NATHANIEL speaking with young students at St. George Cathedral in Regina, Saskatchewan, Canada.

20-SOMETHING WAYS TO CELEBRATE ORTHODOX YOUTH MONTH IN YOUR PARISH

by Dn. Michael Anderson, Director
OCA Office of Youth and Young Adult Ministries

How can *you* celebrate International Orthodox Youth Month in your parish? It is as easy as wanting to spend time with the youth and wanting to show them the love of Christ.

1. Ask the youth! Young people want their Church to be a great place. If asked properly, they are full of ideas.

2. Have a Youth Sunday. If the youth are not already an ongoing part of the parish's liturgical cycle, find ways to get them involved. Have them manage the candle sales, the offering baskets, and coffee hour. Gather a group of interested young singers and have them sing something as a group in the services. Have a young person write and give a sermon with the help of the parish priest. For more particulars, see the article, "Planning a Youth Sunday" from the OCA Resource Handbook.

3. Plan a retreat. Some parishes call them gatherings. They are a great opportunity for young people to become more informed and articulate about their faith. They can even have fun doing it! Every retreat needs opportunities for the participants to just "hang" with each other.

4. Start an AROY chapter or Junior "O" Club. The American Romanian Orthodox Youth and Federated Russian Orthodox Clubs are nationwide Church affiliated youth organizations. Many parishes are forming new chapters. Becoming a chapter is a great way to meet other Orthodox youth in the area and around the country. Once a chapter, you are connected to hundreds of other youth around North America. It is also a great way to become involved in local and national service projects.

5. Have a fellowship event. Get everyone together and go skiing, roller skating, or bowling. Take a group to a football game, or other sports event. Let them know that you can be a Christian and still have fun. As with everything we do, just begin and end with prayer.

6. Youth Auction. Offer services to parish members at a small fee for a Saturday and donate all proceeds to charity [OCA, Project Mexico, etc.].

7. Plan a visit to a nursing home. Make cards for residents with photographs of the people that made them with a personal note about themselves.

8. Visit the homebound. Bring a meal, and most importantly, your love! The time you spend with them will bring them — and you — a great deal of joy.

9. Help out at a local soup kitchen once a month. You might also want to explore the possibility of helping at a homeless shelter.

10. Start a tutoring program for local people who can't afford to pay for one. Use the Church as a

meeting place.

11. Find out if the parish needs anything — an icon, chalice, Church School materials, new front door, etc. Have a fund raiser and donate the needed money.

12. Visit some parishioners in the hospital and pray with them. Make cards for them or deliver other expressions of love and concern.

13. Have a lock-in fast to raise parish awareness about world hunger. End with a short Service of Thanksgiving for all God has given us, and a prayer for the needy.

14. Start or help out a local food pantry. Look into your area's agencies that deliver meals to homebound individuals, such as Meals On Wheels. Offer your services.

15. Make audio tapes of an Orthodox book for people who have trouble reading. Ask your priest for help in making appropriate selections.

16. Make a video or cassette tape of Saturday Vespers and Sunday Liturgy for someone who is home bound.

17. Ask your priest if a group can bake and bring the Church bread for a Divine Liturgy. Organize a group to do the baking together.

18. Plan a meal [spaghetti dinner, etc.] for the parish, or a group in the parish, such as the parish council, the elderly, the priest's family, etc.

19. Offer to greet the visitors at Church for a certain number of Sundays. Invite the visitors to attend coffee hour after services.

20. Find adults who want to share their faith and lives with young people. Get together with them and examine what Orthodox youth ministry is, and get them involved. The *Introduction to Youth Ministry* guide provides an excellent resource.

21. Start a scouting program in your parish. Many parishes, like Saint Seraphim's Cathedral in Dallas, TX, are forming scouting groups. SCOA's Eastern Orthodox Committee on Scouting is available to help interested communities. They can be reached at 862 Guy Lombardo Avenue, Freeport, NY 11520; 516/868-4050.

22. Ask the youth! None of us like things being planned for us. Get everyone together and include them in your planning. Some of the most effective youth ministry occurs when you minister to each other.

For more specific details on starting any of the above programs feel free to contact the
Office of Youth and Young Adult Ministries
PO Box 675, Syosset, NY 11791
516/922-0550

Let us know if you have any other ideas and how your programs worked out!

1998 YOUTH MONTH REFLECTIONS ON THE SCRIPTURES

February has been blessed by the primates of the Orthodox Churches throughout the world as International Orthodox Youth Month to celebrate the ministry our youth have within the Church. Below you will find reflections and questions relating the scriptures on the Sundays in February to youth and young adults and their ministry in the Church. Each scripture citation is followed by a short paragraph for reflection and questions for discussion. The ideas are presented as a resource for communities to include in parish bulletins, discussion starters for groups who are trying to plan youth ministry efforts in the parish, or as a homily resource.

1st Sunday/Zaccheus Sunday

1 Tim 4:9-15 — St. Timothy was a young man when the Apostle Paul wrote this letter to him. Timothy had been given great responsibility for a person of his age and St. Paul had high expectations for him. Today we tend to isolate youth from these kinds of responsibilities and expectations, thinking that they “aren’t ready” for them. St. Paul reminds St. Timothy to be an example to everyone in speech, conduct, love, faith, and purity.

- What kind of example do we expect our young people to make?
- What kind of example do we give them to follow?
- How can we encourage young people to take their faith seriously?
- In what ways do we encourage young people to take active responsibility within the life of the parish?

Luke 19:1-10 — Zaccheus had much going against him. As the chief of tax collectors and a rich man, he was rejected and hated for cooperating and working for the Romans who treated Jewish people as inferior. As a short person, it was difficult for him to see something that others would see easily. Despite these “handicaps,” however, he refused to let anything stop him from pursuing his spiritual desire to get to know Jesus. His reaction and response to meeting Jesus made him resourceful in spite of his handicaps, zealous in his spiritual hunger, and eager to radically repent and make amends for things he had done. Often young people have many things going against them in their spiritual lives; they live in a society that degrades religious and even moral beliefs; they often don’t have family structures that reinforce the need for genuine spiritual growth; and they may or may not

belong to a community that gives them positive examples of Christian life.

- What are other spiritual “handicaps” that teens and young adults face today?
- What do we think young people would say Jesus would want them to change about their lives?
- In what ways do we encourage them to surrender to or overcome their spiritual handicaps?

2nd Sunday/Sunday of the Publican and Pharisee

2 Tim 3:10-15 — St. Paul wrote this letter as he was waiting to be martyred. In it he gives Timothy what he feels to be the most important advice he can give to a man who he thinks of as a son. He tells Timothy to remember and stay true to what he was taught. Paul also prepares him for the difficulties that he will face, and reminds him how from the time he was very young, he was taught from the scriptures about the Christ and salvation.

- Are we honest with youth and young adults about the realities of Christian life; about the persecutions they will face as they try to live a life in Christ?
- What tools can we give youth and young adults to help them as they face persecution?
- What perceptions do we give young people about the holy scriptures? Are they essential and instructive for salvation, or irrelevant to “real” life.
- In what ways do we help young people become well-informed about the scriptures?

Luke 18:10-14 — In the parable of the Publican and the Pharisee, Jesus warns us about doing all the right things for the wrong reasons. This includes everything from how we live our daily lives to the things we do as part of our parish communities. The publican was justified not because of what he did or did not do, but because he acknowledged that he needed God in his life.

- How do we present the teachings of the Church to young people: as rules designed to prevent people from enjoying life, or as life-saving and life-giving guidelines?
- Do we give young people the idea that the Christian life is about following rules or about getting to know the person of our Lord and Savior Jesus Christ?
- In what ways can we nurture in young people the publican’s need and craving for God?

3rd Sunday/Sunday of the Prodigal Son:

1 Cor. 6:12-20 — In this epistle, St. Paul reminds us about who we are as human beings; how we, as Christians, are to behave in front of people who are not Christians; and how our actions affect us and those around us. These views differ radically from other philosophies which deny that our actions have real consequences and that we have a genuine connection and responsibility to others.

- What do our youth think about who they are, what their bodies are, the meaning of life, and what they

should do with it? What does society tell them? How does the Church correct or reinforce these understandings?

- How would youth we know react to the phrase "You are not your own. You were bought at a price."?
- What kind of approach can we use to instill within young people the Christian understanding of the human body, mind and spirit?

Luke 15:11-32 — The parable of the Prodigal Son is one of the most familiar stories in all literature and art. It has inspired numerous novels, short stories, poems, paintings, and even songs. It tells the reader about the universal experience of pride, rejection, greed, repentance and reconciliation. It is the perfect example and description of the Christian God and how He loves us even when we completely reject Him. It even outlines the steps involved in turning our lives around. In spite of this, youth and young adults often get the impression of God as a vengeful god who needs to punish those who offend Him. Young people need to know the real consequences of turning from God and the steps that it takes to return to Him.

- According to the parable, why does the prodigal decide to return to his father?
- What opportunities do we give young people to discuss the real effects of their bad choices?
- In what ways do we portray God's forgiveness to youth and young adults?

4th Sunday/Sunday of the Last Judgement

1 Cor. 8:8-9:2 — Though fasting is an essential part of Christian life practiced by the Church from the earliest times, St. Paul writes that "if food is a cause of my brother's falling I will never eat meat, lest I cause my brother to fall." Often fasting is presented as a harsh rule or as something that can be discarded at whim. In the Christian life fasting is seen as essential to a true knowledge and experience of God, but becomes secondary when it might impair someone else's relationship with Him.

- What impression does our community give young people about fasting?
- How can we better express to young people the connection of fasting to our relationship with God and others?
- How would our youth and young adults respond to the phrase "I am not my brother's keeper." What do we do to support or not support that attitude?

Matt. 25:31-36 — Jesus clearly tells us here how our lives will be judged. If we do the things in the parable out of love, then we will be saved; if we do not, we will damn ourselves. He calls us to love others as He loves us, without expecting anything in return. The people described in the parable are people who are not in a position to "give back" anything for what we do for them. This is much like the fact that we can't give back anything to make up for what God has done for us.

ST. JOHN OF SUCEAVA MISSION

December 12-14, 1997, The Very Reverend Mircea Marinescu, Dean of the Atlantic Seaboard Deanery paid an official visit to the St. John of Suceava Mission in Manchester, New Hampshire. One of the purposes of the visit was to introduce to the faithful, The Reverend Father Dumitru Ionescu, who has been temporarily assigned by His Grace, Bishop NATHANIEL, to serve the community.

The Dean was met by officers of the parish council who together with him held a conference about the community's needs and possibilities.

On Saturday, Dean Marinescu and Fr. Ionescu served the Divine Liturgy in "St. George" Greek Orthodox Cathedral, Manchester. Offering the responses were the Rev. Frs. Peter Chamberas, and Lawrence Johnson alternating with the Romanian clergy. About 35 faithful attended the service, plus 8 children and clergy. The Dean gave the sermon.

Following the service, the group met for a "coffee hour" in the Cathedral Hall. A meeting was held during which the community decided on the means to support the presence of Fr. and Preoteasa Ionescu among them.

The Episcopate Office sent vestments, liturgical items and books to the mission, including all the bilingual publications of the Department of Publications. ✱

PLAN AHEAD!

**ORTHODOX BROTHERHOOD
USA ANNUAL CONFERENCE**

OCTOBER 23-25, 1998

**STS. PETER & PAUL CHURCH
DEARBORN HEIGHTS, MICHIGAN**

Youth and young adults need to be challenged to love people even if they can't get anything back in return. They also need to know that this is not because we want to be "nice," but because God made us that way.

- How do youth think about the concept of answering to God? Of disappointing God?
- How much does your community exemplify the kind of love in action represented in the parable?
- How do we challenge young people to engage in this kind of love?

**Prepared by the Orthodox Church in America's
Office of Youth and Young Adult Ministries**

ST. JOHN CASSIAN

A Romanian and Universal Saint

Page of Religious Folklore

It is said that two great saints on their way to heaven came across a person stuck with his cart in the mud. One of the saints said, let us stop and help. The other protested, saying that if they did they would get dirty from the mud, and it would not be proper to present themselves in dirty garments at the entrance gates. The first saint stopped and helped the poor man and his cart to get out of the mud, and in the process, he indeed became very messy.

When they entered heaven, the Lord told the first one: "Because you did well to help the man stuck in the mud, you will be rewarded to be remembered four times a year." This one was St. Nicholas. "And," he said to the second, "because you failed to help the person in need, you will be punished by being remembered only once every four years." This one was St. John Cassian. Indeed, he is remembered by the Church on February 29, which comes once every four years. In the other years, he is commemorated the day before, however, for he is a great saint of the universal Church.

From Dobrogea

There are some controversies regarding the origin of St. John. The western Church is trying to appropriate him, for he was very active in Western Europe. But the most reliable sources attest to the fact that he was a Daco-Roman. Father Ghenadie of Marseille, who studied under him, wrote about him that he was of "neam scyth" (Scythian ancestry), for he was a Daco-Roman, born in the Roman province of Scythia Minor. "His county," was at the "Euxine Pont" (the Black Sea). St. John Cassian was born in Dobrogea in the year 360 A.D. to a good family. He received a classical education, perhaps in one of the towns by the Black Sea, possibly Tomis; he knew the Latin and Greek languages very well. It seems that he entered a monastery in the same region at a very young age, where he also received a good theological education.

To Jerusalem

About the year 380, together with his sister and a friend, Gherman (whom he later called a saint), John went on a trip to the holy land, to visit the places where our Lord lived and taught. The two friends settled in a monastery close to Bethlehem, not far from the cave where the Lord was born.

In The Egyptian Desert

After a few years, longing for more divine knowledge and ascetical virtues, the two monks traveled to the Egyptian desert, where lived "the Desert Fathers" like Pachomios the Great, Antony the Great and Paul of Thebes. From the desert, they made another trip to Bethlehem, and then they returned back to Egypt, in a continuous search for spiritual growth and ascetical life.

In Constantinople

About the year 400, the two friends, John and Ghenadie, come to Constantinople, where at that time the great teacher and orator, St. John Chrysostom (The Golden-Mouthed) was archbishop. St. John ordained St. John Cassian to the diaconate, for which reason he considered himself St. John Chrysostom's "disciple".

But they didn't stay in Constantinople very long, for St. John was arrested in 404 and exiled to Armenia, where he was to die (+407). St. John Cassian writes about St. John Chrysostom: It would be a great thing to attain his stature, but it will be difficult. Nevertheless, the following of him is lovely and magnificent."

To Rome

Very saddened by the fact that St. John had been exiled, the two monks, Cassian and Gherman went to Rome in the year 405 to ask Pope Innocent I and the faithful of Rome to intervene on behalf of St. John Chrysostom. Their interventions had no result. The two Daco-Romans stayed for a while in Rome. Following their stay in Rome, we don't have any more information about Gherman, and it is thought he may have passed away there.

In France

From Rome, St. John Cassian left for Marseille, where he was ordained as a priest. Here he established two monasteries, one for monks and another for nuns, in the year 415. He established these monasteries based on the rules of monastic life which he knew from the monasteries in Bethlehem and the desert of Egypt. He died in France in the year 435. Soon afterwards, he was celebrated as a saint, beginning in Marseille.

The Theologian John Cassian

As a theologian, he wrote extensively against the Nestorian heresy, and against some of the wrong teaching of Blessed Augustine, establishing the truth of the Orthodox Faith. He left three writings: The first was entitled "About the Monastic Establishments with the Common Life and Remedies of the Eight Principal

Cont. on page 14

PAUPER'S PILGRIMAGE

by Rev. Dn. David Wey

Once upon a time, there was a pauper: a poor boy, who was born on the very outskirts of a great Kingdom. He grew up learning of the Great King, whose beneficence reached to every person in the entire realm. From his earliest days his mother told him of the many kindnesses of the King and of the great deeds he had accomplished; and the boy grew to love Him, as far as his poor heart was able.

As he grew a little older, he began to hear rumors of the House in which the Great King lived, set in the very heart of the Kingdom: a magnificent dwelling, he was told, with room to spare, and with treasures beyond any telling, riches beyond belief. The boy felt a deep yearning to find this place, and he set off on a great journey to seek it, though he knew not where to look.

The road indeed seemed very long, and difficult at times; and from time to time as he journeyed, he would come upon various people who told him more of the House of the Great King. Many told of its grandeur, wealth and glory, and some said that whoever found his way there would be welcome to stay. But some said that those who dwelt in the House were indifferent, or even hostile to strangers; and a few even said that they believed the King Himself no longer lived there.

Yet somehow the pauper was not discouraged, but kept on seeking the way to this great House. Then, one day, an Emissary of the King chanced upon him. (It was evident that this one was of the King's house, just by the kindness in his eyes, the calm assurance of his manner, and the gentle yearning in his voice.) And when the boy asked him of the King's palace, he said simply, "Come and see." And he pointed the way to him.

And to the poor boy's surprise, the distance from where he was to the door of the King's House was not great at all! As he approached the magnificent gate, a Steward of that house, a kindly elder, came out to meet him, took his hand and led him inside with gladness. The House was indeed very beautiful, even beyond what he had heard (for knowing of something in one's imagination pales to encountering it with soul and body): elegant, simple, ancient and alive.

Yet what delighted and surprised him even more was the welcome he received from the inhabitants of the House. They gathered round him with genuine kindness, smiled upon him with true joy, and embraced him as one of their own. Some taught him of the ways of the House, some fed him with the bread of friendship, and the Steward was always near at hand to give gentle instruction and encouragement.

ROMANIAN NEWS

James C. Rosapepe Named U.S. Ambassador

On September 25, 1997, President Clinton announced his intent to nominate James Carew Rosapepe to be United States Ambassador to Romania. Mr. Rosapepe, of Maryland, is currently a member of the Maryland House of Delegates, where he serves as Vice Chair of the Ways and Means Committee. He also chairs Maryland's Sister State Committee with St. Petersburg and Leningrad Region, Russia, which coordinates legal, business and cultural exchanges. Since 1992, he has served on the Board of Directors of the American Council of Young Political Leaders, where he has been active in exchange programs with nations in Central and Southern Europe. In 1995, the President appointed him to the Board of the Albanian American Enterprise Fund, a \$30 million investment fund created by the U.S. Government to promote development of small and medium-size businesses in Albania. Mr. Rosapepe has attended both Georgetown and Yale universities. He was officially sworn in as Ambassador on January 20, 1998.

Bucharest Hosts North Atlantic Assembly

The 1997 Fall Session of the North Atlantic Assembly took place in Bucharest on October 9-13. The session reunited more than 300 parliamentarians from all the member countries of NATO and from the sixteen associate member countries which represent the newly and democratically elected parliaments and governments in Central and Eastern Europe, as well as in the former USSR. A significant delegation of the U.S. Congress, both from the House of Representatives and the Senate, led by Senator William Roth, who is also Chairman of the North Atlantic Assembly, attended the event. ✱

And the pauper knew that he had come home.

Then one day, to his amazement, the Emissary came to him and said, "If you will, the King would have you serve at his Table, and bear his Cup." Awed and overjoyed, the pauper humbly accepted, grateful that he was given a chance to render to the King a small offering of service in return for the many graces that had been bestowed upon him.

And so the pauper stands at the table, humbled by the great mystery of Love that he has been given a share in, grateful for the place he has been allotted in the House of the Great King, filled with thankfulness for the people who live there and who embraced him so willingly. And to anyone who asks whether it can really be as wonderful as he tells, he simply smiles and says, "Come and see!" ✱

Editor's Note: The above story was artfully told by Subdeacon David Wey during the closing banquet at the 1997 AROY Conference in August on the day that he was ordained into the Holy Diaconate. Through allegory, Deacon David describes his own journey to Orthodoxy and his service to the Lord as a deacon.

MISSION EFFORTS IN ROMANIA

The May and June issues of *Solia - the Herald* reported on the progress of St. Nicholas Children's Home in Nadaselu, Cluj-Napoca, Romania. Craig and Victoria Goodwin, members of St. George Antiochian Orthodox Cathedral in Wichita, Kansas, accompanied by their three children, moved to Romania in September 1996 as missionaries on foreign assignment with the Orthodox Christian Missions Center (OCMC). Their mission is to open St. Nicholas Children's Home to provide a safe, loving, Christ-centered home for children who are homeless. Following is their most recent newsletter.

GOODWIN'S TRANSYLVANIA TIMES

SEVENTH EDITION

MATTHEW 25:35-36 JANUARY 5, 1998

Happy New Year!

Another year has come and gone, and again there is so much to be thankful for. Although for us, the year has been full of frustrations and delays, we can't help but look back with gratitude. So many of you have helped us to help the unhappy children who cross our path each day in many, many ways. Not only that, but we have been blessed by your messages of encouragement, faithful support, financial gifts, and care packages. Thank the Lord you have made it oh so clear, that we are not in this alone!

Just a few of the special blessings I'd like to mention are as follows: We received twelve boxes of clothing, blankets, school and office supplies, from St. Stephen's Orthodox Church in Cupertino, CA. On the same day, we also received eleven boxes of clothing from St. Ignatius Orthodox Church in Franklin, TN. We sorted out all the clothing and items that could be used for St. Nicholas Children's Home. We gave the rest of the clothing to "Cristiana" which is the social assistance ministry of the Orthodox Archdiocese here in Cluj. They were very pleased to have such fine clothing to distribute to poor families and Theology students for Christmas. We received sixty beautiful Christmas cards, created by the children of "JOY" youth group, from the Greek Orthodox Church, in Chattanooga, TN. We were able to take those special Christmas greetings, along with candy canes sent by St. Peter & Paul Orthodox Mission in Salina, KS, to boys who had to spend their Christmas at the orphanage in Gileau. What a treasured gift it was for them!! All of these are December's blessings.

In previous months we have received hundreds of toothbrushes, Icons, books, sweaters, shoes and toys from the OCMC office in Florida. Those items have gone to the Cancer Hospital, street kids, prison chaplains, two orphanages, a village church, and for the home in Nadaselu. We have also received big boxes

with blankets, coats, and clothing for the boys who live in the cave, from two couples in California.

There have really been so many, who have helped in so many wonderful ways, it is not possible to mention everyone in this newsletter. But please know, we are profoundly grateful to each of you who have made it possible for us to work here, get the home repaired and open, and bless many unhappy children, the sick, prisoners, and the poor. May the Lord bless the fruit of your thoughtfulness & generosity!

Although we have not yet accomplished our primary goal, which was to have the renovations on St. Nicholas Children's Home complete, and open the door December 6th, we are not discouraged. So much has been accomplished. The top floor, the chapel, bedrooms, laundry room, dining room and exterior looks so terrific! The before and after pictures are astounding. We have heat and electricity, and the plumbing is near completion. On Monday, twenty prisoners will be coming to begin digging for the well. When we are done, this is going to be a beautiful home for sixty children whose parents are in prison. Lack of funds have caused the biggest delays. But we are so close now, it's too exciting to be discouraged. We're praying that with the Lord's provision, and the generosity of many, we will be able to open the doors very soon.

Over the past year, we have developed relationships with many children who live on the streets, and some whose parents force them to beg in the intersections every day. At times, we have come across children in desperate need of a safe and loving home. There is no form of shelter for street kids in this part of the country. It has been a crushing experience to have little more to offer them than a warm meal, a bath & some shoes or clothing. In many cases, it's just not enough. I would like to share with you our most recent case.

For the past several months, we have been taking food and clothing to a group of boys we know, who live in a cave not far from our house. The number of boys fluctuates as new ones show up, some of the older ones have been put in jail, and still others have simply disappeared. One day in November, a new boy showed up. His name is Alex, and he's fifteen years old. It became apparent very quickly, that this boy was very different than the other boys. For one thing, he speaks very good English, and has obviously had an education. When Craig asked him why he was staying at the cave, he said he had run away from home, because his father was an alcoholic, who beat him frequently. His home is in a village about 100 Kilometers from Cluj. In the following weeks, when we took food to him he always asked us to please stay and talk awhile. Craig developed a special fondness for this new friend.

Then, one dark, cold night, as we were walking down the stairs that lead toward the cave, we found Alex crying and bleeding. On closer examination we

found he had a very deep cut on the top of his foot. Earlier in the day, Craig had taken him and three of the other boys, new down vests we had received from OCMC. One of the boys attacked Alex, trying to steal his vest. When he refused to give it up, the boy cut him with a piece of glass. He had crawled out of the cave, and was trying to make it up the hill, in search of help. It was obvious to us the bleeding wasn't going to stop on it's own, so we wrapped his foot in a towel from the trunk of the car, and drove him to the Hospital. Many of the hospital staff were surprised to see Americans, bringing a filthy, bleeding street kid into the hospital for treatment. The Doctor was very kind. He cleaned and bandaged poor Alex's foot, and told us it would be okay if it was kept clean, which was not very likely in his present situation. He asked us if at all possible, to please bring Alex back Sunday to change his bandages.

It was very obvious Alex could not and should not return to the cave, so we took him to our house. Our children were very surprised to open the front door and find their Dad carrying in a dirty bandaged boy! We ran him a nice warm bath, found clean clothes for him, and served him a good warm meal. Then we sat down for a serious talk, to discuss his options. It is illegal for us to bring children off the streets, to live in our own home, so that was out. The cave was out. He was afraid to go to a State Orphanage, which is the only other option the government provides. Through questioning, we found out his parents do not have a phone, but he has an Aunt and Uncle who live in the same town, and they do have a phone. We talked him into calling his Aunt, to see if he could stay with her, or if she thought it might be safe for him to go home. Through many tears and questions, his Aunt convinced him to come home. We took him to the Train Station, bought him a ticket, and put him on a train back to his family. We pray that he will be able to find safety there, to complete his education, and go on to build a good life for himself. This was the best we had to offer. Lord have mercy on young Alex! Lord have mercy on the street children of Romania!

We have happy news regarding the Romanian DYNAMIS Project. In our previous newsletter, we mentioned the opportunity we have been given to work with Father Vasile Leb, and David Hudson, in translating and distributing DYNAMIS, which is a publication of meditations based on the Lexicon of the Orthodox Church. We did report that we have received permission for the translation project, from the publisher of DYNAMIS, Mr. David Patton, Father Paul O'Callaghan, and the Education Committee of St. George Orthodox Cathedral in Wichita, KS. Also, that we had received the blessing and kind assistance of Archbishop BARTOLOMEU of Cluj. Since that time a grant has been provided, and fully funded for the two year project of the DYNAMIS Romania. Thanks be to God!

We're also excited to announce that OCMC will be

SOLIA

November 20, 1997 - January 21, 1998

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

Bia Michaels , Fairfield, CT	\$40.00
Octavian Berte a, Warren, OH	\$30.00
Constantin Stanitz , Elmwood Park, IL	\$25.00
Aurelia Stirbu , Jackson Heights, NY	\$20.00
Nicholas Chiacu , Woonsocket, RI	\$20.00
Petar Keta , Cleveland, OH	\$15.00
Josif Drega , Ridgewood, NY	\$12.00
Gheorghe Nicolae , Chicago, IL	\$12.00
M/M Peter Costulas , Fairfield, CT	\$12.00
Mihai & Monica Nicolae , New York, NY	\$12.00
Andrew W Gib , Ellwood City, PA	\$10.00

SUBSCRIPTIONS

Katherine Barbu , Toledo, OH
Adrian Baica , Whitewater, WI
Eli Tudoran Sr. , Van Wert, OH
St. Vladimir's Seminary , Crestwood, NY
Matei Blendea , Alliance, OH
Petre Teodorescu , Scottsdale, AZ
Christina Cappon , Chicago, IL
Laurian Talnariu , Scarborough, ON, Canada

sending a work team over this summer for a three week project. The team will consist of 10-12 members, and will work on a construction project such as building play ground equipment, or a hen house for the Children's Home. The team will also be participating in the life of the church here in Cluj, interacting with the children, and possibly visiting some Monasteries. We are looking forward to hosting a team from the United States, and urge you to contact Andy Lekos at the Mission Center if you are interested in this project. The OCMC office number is: 904/829-5132.

As we look forward to the coming year in anticipation of finally opening the doors of St. Nicholas Children's Home, we give thanks to God for each of you who make it possible. May this be a year of blessings for you too!

La Multi Ani (Many Years)! ✱

Victoria Goodwin
Missionary & Project Coordinator

P.S. We are in serious need of additional monthly supporters. Your donation of \$10, \$15, or \$25 a month, would be a big help to our family. Will you consider participating in this project, in this capacity? Thanks!

If you would like to make a financial contribution to this Project, please make your check payable to OCMC, note "GOODWINS/RO" on the check, and mail to PO BOX 4319, St. Augustine, FL 32085.

STR. RADAUTI NR. 7,
3400 CLUJ-NAPOCA, ROMANIA
Email: goodwin@re.ro **Phone:** 4064432864
HomePage: **Fax:** 40 64 197467
<http://www.maximus.com/StNicholasHome>

ARFORA - MARTHA GAVRILA SCHOLARSHIP FOR WOMEN

In 1998, ARFORA looks forward to offering the ARFORA-Martha Gavrila Scholarship for the 14th year. The first scholarship was awarded at the 1985 ARFORA Congress held at St. Mary Church, Chicago, Illinois.

This scholarship is offered to women in post-graduate studies. The sum of \$1,000 is awarded annually to a selected student.

Requirements

1. The Applicant must be a voting member of a parish of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
2. She must be a graduate of a duly accredited university or college.
3. She must be accepted by a graduate school or a duly accredited university and specify her course of study.
4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the Scholarship Committee at the below listed address: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character.
5. A 3 x 4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

The **completed application** must be in the hands of the Committee by **May 1, 1998**.

Send request for application to:

ARFORA-Martha Gavrila Scholarship,
c/o 17600 DETROIT AVE, APT 1206
CLEVELAND, OH 44107-3441

A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN was offered for the first time in 1994. Two scholarships, each for \$500.00, will be awarded for the 1998-1999 school year to selected students who have successfully completed their first year of an undergraduate program.

REQUIREMENTS

1. The applicant must be a voting member of a parish under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
2. They must have successfully completed their first year in an accredited university or college.
3. They must be registered in an accredited under-

ALEXANDER O. GEBHARDT AND DUMITRU GOLEA GOLDY- GEMU SCHOLARSHIPS

The Romanian Orthodox Episcopate of America is now taking applications for the **Gebhardt and Goldy (Dumitru Golea Goldy-Gemu) Scholarships** for 1998. Four scholarships are offered in the amount of \$1,000 each.

Requirements

Scholarships will be awarded to **undergraduate students** of Romanian origin according to the established Requirements and Rules. It is imperative that all forms be filled out completely and all copies of supporting documents accompany the applications. Therefore, **upon applying, advise whether you are a recent high school graduate or are already enrolled in college.**

To give time to applicants to assemble all of the necessary documents requested, we have fixed the **Cut-Off Date as May 1, 1998.**

Recipients will be notified by mail. The decisions of the Award Committee are final, and we ask that applicants do not phone the Episcopate or the Committee members.

An applicant who receives adequate financial aid from his/her family, from the school he/she is attending, from other scholarship funds, or from any other source, should seriously consider not applying in deference to those applicants having greater financial need.

Applicants may apply for both scholarships and may obtain forms from: GEBHARDT Scholarship and/or GOLDY Scholarship, R.O.E.A., PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309. *

graduate university or college for their next year of study.

4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship Committee at the address listed below: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character.
5. A 3 x 4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

Completed application must be in the hands of the Committee by **May 1, 1998**. Send request for application to: **A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship, c/o 625 CENTRALIA ST, DEARBORN HEIGHTS MI 48127-3736. ***

I REMEMBER THE VATRA WHEN...

1937 - I was assistant Scoutmaster of Troop 114 at St. Mary's church in Cleveland and we went to the Vatra to camp out for a week, and we put up our pup tents on the aisle of the trees and cooked all our meals outside. **1938** - I went to the Vatra with John Gravila to clean up the place for the First Church Congress, and we got to know His Grace Bishop POLICARP; and, he sure was a wonderful person and treated us well. **1939** - Went to the Church Congress with John Trutza, John Limbeson and Louie Martin, and we stayed at the home of a Mrs. Lake in Grass Lake, and we paid \$2 per night. **1940** - Got a new car and went to the Church Congress with John Limbeson and Nick Boer, and they had the dance at the pavilion at Wolf Lake. After the Congress, we rented the cottage next to the pavilion and paid \$25 for a week, including a row boat, and we had a nice vacation. **1962** - My son Gordon went to the Summer Camps for boys. **1963** - Gordon went back to the Summer Camps to help Father John on the clean up crew. That year, my daughter Mary Ellen went to the Girls camp for the first time, and my wife Mary went as a house mother, and she really enjoyed it. **1973** - Mary Ellen worked at the Summer camp and met Romey Rosco, a seminarian, who came to the camp to teach. **1976** - Mary Ellen and Romey Rosco were married on July 18th in Cleveland. **1977** - My first grandson Tom was born in St. Paul, and he is now a Subdeacon and editor of the AROY Newsletter. **1995 & 1996** - Sts. Peter & Paul Church from Dearborn was the host at the Church Congress, and both years I helped Dan Porocho sell tickets for beverages and dinners. **1997** - I was chosen as an alternate delegate to the Congress, but I couldn't make it because I had a knee replacement. **1998** - St. Mary Church from Cleveland will be the host for the Congress, and if I'm physically able, I hope to see you all there.

Gordon D. Galbincea

**MARCH
ISSUE
DEADLINE**

February 13

WM. R. STANITZ SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, **William Robert Stanitz**, who met a tragic death in California.

We are glad to inform the AROY membership that the program will continue for this year, and at least two scholarships of \$500.00 each will be offered for the 1998-99 school year.

QUALIFICATIONS

To qualify for the scholarship, one must be:

- (a) an active AROY member
- (b) a graduate of high school
- (c) a college student or one who intends to enroll in a school or college of university level.

You may re-apply for the scholarship whether or not you have previously received the award.

APPLICATIONS

A written application should be forwarded to:

William R. Stanitz - AROY Scholarship Fund
Romanian Orthodox Episcopate
P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309

The Application Should Include:

- (a) a biographical history including family
- (b) educational background and grades
- (c) AROY and Church activities
- (d) extra-curricular interests or achievements
- (e) reasons why applying for the scholarship
- (f) photograph
- (g) letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish/AROY activities

All applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing.

DEADLINE

Deadline for applications is July 1, 1998. If you attach any documents, use photocopies only. ❄

SPIRITUAL CONSISTORY CHANGES

At his own request, V. R. Richard Grabowski has been relieved of membership on the Spiritual Consistory as of December 9, 1997.

Reverend Father Catalin Mitescu has been appointed to be President of the Spiritual Consistory effective January 6, 1998. ❄

MISSION WORK IN ALBANIA

Dear Friends,

Greetings and peace in the Lord.

My name is Fr. Martin Ritsi. Together with my family, we have been serving as missionaries in the Orthodox Autocephalous Church of Albania for the past 6 years, sponsored by the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) in St. Augustine, Florida. We occasionally send out articles and updates on the life of the Church, special events, and our ministry. Following is a story, based on a journey made to a remote, rural village in Albania.

The Church That Couldn't Be Destroyed

It was early Sunday morning. The jeep was ready. The journey began. My son, Stephanos, and I ventured out of the capital city, Tirana, as the sun colored the morning sky. Our goal...to reach a remote village 3 hours away, that we had been to only once before. Part of the adventure would lead us over unmarked, muddy dirt roads that wound through the villages of the Museqe valley in central Albania.

As we approached cross roads, or splashed along slippery stretches, we asked those we passed, "Is this the way to Maxhaj?" Farmers left their fields and young boys left their goats and sheep, eager to offer directions. The roads were bad. It had been raining for weeks. At each turn we wondered if the jeep would get us through.

A mile in the distance, a silhouette of tall trees stood above the fields to mark the grounds of the Maxhaj church. But the road turned worse. It rose along a canal and narrowed, leaving no place to turn around. Carefully we pressed on, sliding in deep tractor ruts filled with water, gaining speed to keep from getting bogged down in the mud, and then slowing when the jeep lost traction and slid dangerously close to the steep banks on either side of the road. As it became more difficult, we stopped and prayed. There would be people waiting for us, and we had to make it.

By God's grace we arrived in Maxhaj, tense from the difficult drive, but invigorated by the crisp morning air and the excitement of the new day ahead. Parking as close as possible, we gathered our things and walked through the trees and bright green grass, breathing fresh village air and thanking God for our safe travel.

In the midst of these trees, there should have been a church. Now there was only a cemetery and a grassy field. The church of St. Demetri had been demolished long ago. Today we would celebrate the liturgy outdoors on the site a beautiful church once stood. The St. Demetri church had been the largest in the immediate region. Like all churches in Albania, it was

closed in 1967 when religion was outlawed. It was used as a military depot, a village warehouse, and a barn for animals. Finally, in 1979, it was taken apart. The bricks and stones were used to build underground bomb shelters.

People explained that the three village leaders responsible for the church's final demolition did not survive this sacrilege without retribution. Soon after, one died of cancer, the wife of another died, the sister of the third was paralyzed. Yet their work was complete. All that remained was a grassy field and the graves of the priests and faithful who had worshiped in this church for generations. Or was there more?

At first site, one saw only the quiet cemetery. Watching the events of this Sunday morning, though, revealed something entirely different; something vibrant and alive. One family had taken responsibility to keep up the church grounds. They had built a simple white-washed wooden frame that served as an iconostasis. Now, tables were brought, icons were hung out, glimmering altar clothes were placed on the tables, and Fr. Constantine and Deacon Angel from the neighboring villages set up for the liturgy. We then began to sing the Orthros service for the feast day of St. Demetri.

It was cold, in the mid forties; the sun broke through the tress to warm our faces. Only yesterday a long storm had cleared. The rains returned again on Monday. But this Sunday morning was bright and fresh, like a new Spring day. Groups of families trickled in. Soon there were over 100 persons, huddled together beneath deep blue skies, listening intently, singing with us, and praying fervently. Young and old had walked through fields and muddy roads to pray on the feast day of their church.

Taulant was there, a young man from the village. He had just begun studying at the seminary in Durres so that he could become the spiritual leader of this community. His wife and year-old child stood next to him, praying just as eagerly.

Standing among this group of faithful believers, I understood that there was more than a cemetery and empty field here. The ground itself was holy. The church of St. Demetri had not been destroyed at all. It lived on vibrantly through these very people.

How appropriate was the Bible reading on this morning: "...A servant is not greater than his master. If they persecuted me, they will also persecute you..." (John 15:20). "These things I have spoken to you, that you should not be made to stumble" (John 16:1).

There were bishops from Albania, in the 1st century, who walked the path of martyrdom. St. Demetri was put to death for his belief, following the path of his Master. And this community, also, in this remote village of Albania was persecuted. But they held to their faith, and did not stumble.

Their priests were forbidden to dress as clergy and their beards were shaved. Some of them refused, though, and these were interned in their houses until they died,

Cont. on page 14

SOLIA FEBRUARY 1998

CALENDARUL SOLIA 1998

Updates and Additions

THE CLERGY (pages 69-76)

- Andrisoia, Ioan, Rev. Fr.**
2121 DUNDAS ST APT 209
VANCOUVER BC V5L 1J7 CANADA
Phone: (604) 254-2322
- Craioveanu, Florin, Rev. Fr.**
15601 CHAPLIN ST, HOUSTON TX 77032-1915
Phone: (281) 590-6639
- Ionescu, Dumitru, Rev. Fr.**
356 LAKE AVE, MANCHESTER NH 03103-4821
Phone: (603) 622-9294
- Limbeson, John, Rev. Fr.**
Phone: (714) 458-7849
- Mihalache, Florin, Rev. Fr.**
3600 DATA DR APT 419
RANCHO CORDOVA CA 95670-7930
Phone: (916) 638-7094
- Muntean, Vasile, Rev. Fr.**
20607 HIGHWAY 213
OREGON CITY OR 97045-9170
- Naghi, George, Rev. Fr.**
PO BOX 55695, HAYWARD CA 94545-0695
- Parau, Vasile, Rev. Fr.**
PO BOX 42331, PHOENIX AZ 85080-2331
- Preda, George, Very Rev. Fr. Dr.**
1717 MIDWESTER PKWY #128
WICHITA FALLS TX 76302-1950
(940) 723-5667
- Sarchizian, Minas, Rev. Fr.**
14314 BURBANK BLVD APT 202
SHERMAN OAKS CA 91401-4811
(818) 376-0049

THE EPISCOPATE COUNCIL (pages 84-85)

Treasurer: Rev. Fr. John Limbeson
Phone: (714) 458-7849

DEPARTMENTS AND COMMISSIONS

The Spiritual Consistory (page 86)

President: The Rev. Fr. Dr. Catalin Mitescu
966 W MARYHURST DR
CLAREMONT CA 91711-3319
Phone: (909) 624-6811 Fax: (909) 621-8463

The Church Tribunal (page 86)

Clergy Members: The Rev. Fr. Dr. Catalin Mitescu,
The Rev. Fr. George Treff, The Rev. Fr. Vasile Susan

Department of Missions (page 88)

Members: The Rev. Fr. John Limbeson
Phone: (714) 458-7849

PARISHES OF THE EPISCOPATE (pages 97-118)

- * PHOENIX, ARIZONA**
Parish Priest Address: PO BOX 42331
PHOENIX AZ 85080-2331

- * CLAREMONT, CALIFORNIA**
Telephone: Priest Residence - (909) 624-6811
- * HAYWARD, CALIFORNIA**
Mailing & Administrator Address: PO BOX 55695,
HAYWARD CA 94545-0695
- * SACRAMENTO, CALIFORNIA**
Parish Priest Address: 3600 DATA DR APT 419
RANCHO CORDOVA CA 95670-7930
Telephone: (916) 638-7094
- * BRIDGEPORT, CONNECTICUT**
Attached: The Rev. Fr. Deacon George Coca
20 GOLFVIEW TER, FAIRFIELD CT 06432-1212
Telephone: (203) 373-0410
- * HOLLYWOOD, FLORIDA (1997)**
"Holy Cross"
Mailing Address: C/O 6232 FILLMORE ST
HOLLYWOOD FL 33024-7838
Parish Priest: The Rev. Fr. Ioan Sfera
6232 FILLMORE ST
HOLLYWOOD FL 33024-7838
Telephone: (954) 985-1368
- * MANCHESTER, NEW HAMPSHIRE**
Mailing Address: C/O 356 LAKE AVE
MANCHESTER NH 03103-4821
Administrator: The Rev. Fr. Dumitru Ionescu
356 LAKE AVE, MANCHESTER NH 03103-4821
Telephone: Priest Residence - (603) 622-9294
- * OREGON CITY, OREGON**
Parish Priest Address: 20607 HIGHWAY 213
OREGON CITY OR 97045-9170
- * PORTLAND, OREGON**
Telephones: Priest Residence - (425) 492-2696
- * HOUSTON, TEXAS**
Parish Priest Address: 15601 CHAPLIN ST
HOUSTON TX 77032-1915
Telephones: Priest Residence & Parish Office -
(281) 590-6639
- * VANCOUVER, BRITISH COLUMBIA -**
"St. Andrew Mission"
Mailing Address: C/O 2121 DUNDAS ST
APT 209, VANCOUVER BC V5L 1J7 CANADA
Services held at: St. Michael Serbian Orthodox Church
1806 E Hastings St., Vancouver, BC V5L 1J2
Parish Priest Address: 2121 DUNDAS ST APT 209
VANCOUVER BC V5L 1J7 CANADA
Telephone: Priest Residence - (604) 254-2322

ORTHODOX BROTHERHOOD USA (page 170)

In place of Dr. Noel Leathers, caption should be Dr. Violet Leathers

BISERICA ORTODOXA ROMANA "SF. TREIME" (page 211)

Should read "parintele paroh Constantin Alecse"

Annual Mailing

By this time, all "Solia" readers should have received a copy of the **Calendarul Solia 1998 Almanac**. If you have not, the Department of Publications will send you a copy. Please send your request to: ROEA, PO BOX 185, GRASS LAKE MI 49240-0185. **Phone:** (517) 522-3656; **Fax:** (517) 522-5907; **Email:** roeasolia@aol.com. An envelope will be enclosed for your donation toward this worthwhile project.

ST. JOHN *Cont. from page 6*

Sins." This was written in 12 books, at the request of Bishop Castor of Apta Iulia in Gallia, who established a monastery in his diocese. In the first four books he presents the monastic rules, and in the last eight he writes about how a monk should fight against the eight major sins: gluttony, immorality, love of money, anger, sadness, laziness, love of self and pride.

About Anger St. John Writes:

"If, then, we wish to receive the Lord's blessings, we should restrain not only the outward expression of anger; but also angry thoughts. More beneficial than controlling our tongue in a moment of anger and refraining from angry words is purifying our heart from rancor and not harboring malicious thoughts against our brethren. The Gospel teaches us to cut off the roots of our sins and not merely their fruits. When we have dug the root of anger out of our heart, we will no longer act with hatred or envy.

"Whoever hates his brother is a murderer' (3:15), for he kills him with the hatred in his mind. The blood of a man who has been slain by the sword can be seen by man, but blood shed by hatred in the mind is seen by God, who rewards each man with punishment or a crown not only for his acts, but for his thoughts and intentions as well" (Philokalia Vol. I, p.86).

The second book is entitled "Conversations with the Fathers." It is written in 24 books, and is a sort of "pateric" (sayings of the Fathers), in which he is interested in the significance of the monk and his war for spiritual perfection. He documented many conversations which he had with the fathers of the desert about the fight against sin, about spiritual perfection, prayer, the union of faith with God and other themes of theology, and about philosophy and psychology. Here he writes also about the "ancient heritage of our forefathers," and about the beauties of Scythia Minor and his longing for his country.

The last work is "About the Incarnation of the Lord," written in six books. He brings proof from the Holy Scripture and from the Holy Fathers that Christos-God was born from the Ever-Virgin Mary, for which reason she should be called "The Mother of God." Copies of his works were found in the Daco-Roman territories. This work was translated later into Romanian, and the author was called Casian Râmleanul. You can read some of his works in English in *The Philokalia*, vol. I.

Romanian and Universal Saint

Even though he lived far from his country, the Romanian Orthodox Church considers him as her saint, for his origin is Daco-Roman, but his spiritual and cultural activity and his heritage pertain to the whole universal Church. The Western Church commemorates him on June 23. For his work in Marseille, France, the Western Church knows him as St. Cassian

BE A "FRIEND" OF SOLIA

Send your tax-deductible donation to:

R.O.E.A., PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240-0185

ALBANIA *Cont. from page 12*

like Fr. Stephan Basha from the nearby village of Rrupaj. The churches were closed, the icons stolen. The churches were made into night clubs, barns, and gymnasiums, or they were totally demolished like the building in Maxhaj. Some people were put in prison, like Fr. Llami from the neighboring village of Goricaj. Religion was made illegal. And then, people were told their belief was not true: "You are dust and you will return to dust. Don't hope in children's stories. Look to progress and to science and the State."

"If they persecuted me," said Jesus, "they will also persecute you." The blood of Jesus' followers has been spilled for generations. But still the Church lives on in the hearts of the believers.

There is a church in all of us that exists when we come together in the Lord's name. Whether we have a building or not, this church stands tall and it cannot be destroyed, because we are the Church. We may face difficulties, suffering, and persecution, but the Church will continue. There is no force great enough to destroy God's Church, so long as we remain united in Christ.

On this feast day of St. Demetri, God gave us the blessing to witness a living example of the Church that could not be destroyed. No matter what difficulties we face, God will not abandon us, neither yesterday, today or tomorrow. The Church of Christ is eternal. We are the Church.

Note: We hope this story of suffering and steadfastness can bring you as much encouragement as it has brought to us. Also, we need to mention that our ministry in Albania is entirely supported and made possible by private donations from individuals such as yourselves. *If you feel called and are able to contribute, please send your tax deductible donation made out to the Orthodox Christian Mission Center and write "Ritsi Family Albania" in the notation. The address of the Mission Center is: Orthodox Christian Mission Center, PO Box 4319, St. Augustine, FL 32085-4319.*

Thank you for your prayers. May the Lord bless you with His love, hope, and power. ✱

of Marseille. In the Orthodox Church, he is commemorated and known under the name St. John Cassian. His feast day is on the 29th of February when it is a leap year, and, in regular years with no February 29, he is commemorated the day before. ✱

Fr. Cornel Todeasă

SOLIA FEBRUARY 1998

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Beaumont, Michelle Lynn**, daughter of Rex & Angelec Beaumont, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Eugene Roscoe.
- Brittner, Cole Benjamin Peter**, son of Ben R. & Andrea Brittner, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Angie Roscoe.
- Cazacu, Sebastian Stefan Edwin**, son of Dan & Dana B. Cazacu, Gaithersburg, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Zeno & Doina Folescu.
- Diaconu, Mona Daniela**, daughter of Puiu & Jeni S. Diaconu, Englewood, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Costel & Daniela Lascu.
- Doster, Alexandra Autumn**, daughter of Paul & Autumn Hendershot, Spokane, WA. St. Mary Mission, Las Vegas, NV. Godparent: Julieta Frumusanu.
- Elsharief, Nadia**, daughter of Yousif & Gabriela Elsharief, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Paraschiva Auroaica.
- Garrett, Nathan Clark**, son of Billy & Angela Garrett, Wilmette, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Lucia Storz.
- Grosu, Alexandra Gabriela Christina**, daughter of Gabriel & Aurelia I. Grosu, New Rochelle, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Chris & Christina Trembellos.
- Ilie, Dan Adrian**, son of Valeriu & Luiza Ilie, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Anton & Camelia Vesser.
- Ivancea, Jennifer Andreea**, daughter of Ion & Danuzia Ivancea, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Elena Picioiu.
- Man, Christopher Jimmy**, son of Radu & Mihaiela Man, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ana & Ioan Tatar.
- Roatis, Stephanie Ann**, daughter of Vasile & Florentina Roatis, Des Plaines, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Nicolae & Maria Rascov.
- Simion, Alexander Julian**, son of Bogdan M. & Andreea Simion, Robbinsdale, MN. Holy Cross, San Jose, CA. Godparent: Gabriela Tanase.
- Tomos, Jordyn Maya**, daughter of Octavian R. Lynlee F. Tomos, Milwaukie, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparent: Tiffany Pahle.
- Tonita, Kaitlyn Cheri**, daughter of Ron & Wendy Tonita, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Rick Tonita.
- Varanic, Alexandru Deian**, son of Zoran & Valentina Varanic, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Steven & Florence Nicolici.
- Zabet, Daniel William Brandon**, son of Gabriel & Elena D. Zabet, Suitland, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Mihai Cojocica & Angelica Lazar.
- Zebranek, Andre Alexander**, son of James D. Jr. & Efta D. Zebranek, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Doru Eugeniu & Coralia L. Popescu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Doster, Alexandra Autumn**, Las Vegas, NV. St. Mary Mission, Las Vegas, NV. Rev. Fr. Mircea Dobre.
- Offord, Mary C.**, Hinsdale, IL. St. Mary, Chicago, IL. Rev. Fr. Vasile Susan.
- Pampu, Joanne**, Dearborn, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Rev. Fr. Romey Rosco.
- Wansack, Kenneth E.**, West Middlesex, PA. Holy Cross, Hermitage, PA. Hieromonk Joseph Morris.

MARRIAGES

- Adams, Louis and Elgina Basaraba**, Berwyn, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Maria & William Edmiston.
- Barac, George and Tina A. Baughn**, Ames, IA. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Andrei & Anca Stefanescu.

DECEASED

- Bachiu, John**, 92. St. George, Regina, SK.
- Bodrojan, George**, 87. St. Mary, Chicago, IL.
- Boureaan, Maria**, 89. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Braescu, Maria**, 76. St. George Cathedral, Southfield, MI.
- Costea, John**, 81. Holy Cross, Hermitage, PA.
- Engle, Thomas, E.** 77. Descent Holy Spirit, Merrillville, IN.
- Funariu, Florica**, 78. St. Mary, Chicago, IL.
- Jupan, Caius**, 36. St. John, Kitchener, ON.
- Kimpean, Mary**, 83. St. George, Canton, OH.
- Milewski, Elizabeth**, 87. St. Mary, Chicago, IL.
- Moneo, Victor V.**, 83. Descent Holy Spirit, Assiniboia, SK.
- Neagu, George Jr.**, 69. St. George, Canton, OH.
- Niculescu, Eugenia**, 45. St. Mary, Chicago, IL.
- Oprea, Wesley**, 86. St. Mary, Chicago, IL.
- Raiciu, Tudorica**, 75. St. John, Kitchener, ON.
- Rusu, Ilie**, 63. St. Nicholas, Troy, MI.
- Serbanescu, Marius**, 64. St. Dumitru, New York, NY.
- Stevens, Ann**, 63. St. Mary, Chicago, IL.
- Tamas, Maria**, 79. Descent Holy Spirit, Warren, MI.
- Toda Eugenia, (Jennie)**, 83. Holy Cross, Hermitage, PA.
- Topal, Michael**, 76. St. George, Regina, SK.

NEW MEMBERS

If you are a new member of a parish and would like to have a copy of the Romanian Orthodox Episcopate's *Constitution and By-Laws*, please contact your parish priest or request one by writing to: ROEA, Dept. of Publications, PO BOX 185, GRASS LAKE MI 49240-0185. The cost is \$3.00 (includes shipping).

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anonymous	\$200.00
M/M Gregory Yova, El Cajon, CA	\$200.00
Fr. Catlin Mitescu, Claremont, CA	\$150.00
Psa. Nicole Mitescu, Claremont, CA	\$150.00
M/M Constantin Stanitz, Sr., Elmwood Park, IL	\$150.00
M/M John Badila Jr., Great Falls, VA	\$100.00
M/M John Costa, Floral Park, NY	\$100.00
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL	\$100.00
Dorothy Durato, Chesterfield, MO	\$100.00
M/M Arthur Gafencu, Franklin Park, NJ	\$100.00
Fr. & Psa. John Limbeson, Laguna Hills, CA	\$100.00
Dr/M George Marinescu, West Bloomfield, MI	\$100.00
Fr. & Psa. Ioan Poptelecan, St. Paul, MN	\$100.00
M/M George Ross, Schererville, IN	\$100.00
M/M Stephen Shonn, Youngtown, OH	\$100.00
Dr/M Simon Speriosu, San Jose, CA	\$100.00
M/M Octavian Berteau, Warren, OH	\$50.00
M/M Paul Costea, Dearborn Hts., MI	\$50.00
M/M Nicolae Druga-Iancu, Buena Park, CA	\$50.00
Mrs. Maria Gheordunescu, Dearborn Hts., MI	\$50.00
Julie Uscatu, Bronx, NY	\$45.00
M/M Tony Lupu, Scarborough, ON	\$33.65
John & Victoria Roscoe, Regina, SK	\$33.65
Daniela Mitescu, Montreal, PQ	\$28.76
Stefan Mitescu, Montreal, PQ	\$28.76
Olga Bicki, North Smithfield, RI	\$25.00
M/M Ioan Bitang, Skokie, IL	\$25.00
Dorothy Bondar, Warren, MI	\$25.00
M/M Peter Costulas, Fairfield, CT	\$25.00
Adrian Herlea, Houston, TX	\$25.00
Richard D. Martin, Waldport, OR	\$25.00
Georgiana Monda, Salem, OH	\$25.00
Rebecca Podoba, Bedford Hts., MI	\$25.00
Elena Niculescu, Houston, TX	\$25.00
Mary Robosan, Shelby Twp., MI	\$25.00
M/M Raymond Sankey, New Castle, PA	\$25.00
M/M Ronald Studeny, Fairview Park, OH	\$25.00
M/M Eugen T. Widican, Akron, OH	\$25.00
M/M Aurel Zanesco, Brick, NJ	\$25.00
Fr. & Psa. Basil Prisacaru, Patchogue, NY	\$24.00
Helen Borza, Beaver Falls, PA	\$20.00
Iuliana Campean, Grosse Pointe Park, MI	\$20.00
M/M Ovidiu Grama, Berea, OH	\$20.00
Victor Leahul, Redford Twp., MI	\$20.00
Steve Shank, Bradenton, FL	\$20.00
Ermina Tudor, Los Angeles, CA	\$20.00
M/M Ovidiu Comsa, Pittsburgh, PA	\$10.00
Eva Gavala, North Hills, PA	\$10.00
Virginia Jiga, Albany, NY	\$10.00
Maria Zaharie, Garden City, MI	\$10.00

GENERAL DONATIONS

Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$100.00
(Christmas)	
Fr. & Psa. John Limbeson, Laguna Hills, CA	\$100.00
(Christmas)	
Drs. Alexandru & Teodora Buzatu, Westlake, OH	\$100.00
(Christmas)	
Beleut Family, Winter Haven, FL	\$50.00
(Christmas and for the health of Marija & Milan Beleut family)	
Vasile Danciu, Las Vegas, NV	\$50.00
M/M Titu Doctor, Marietta, GA	\$40.00
Helen Muntean, Troy, MI	\$25.00
M/M Paul T. Maty, Akron, OH	\$20.00
(Christmas)	

MEMORIAMS

M/M Virgil Barbu, Brownstown, MI	\$100.00
(IMO Ioan Zglimbea, Virginia Muntean, Virginia Barbu, Ilie Rusu)	
Anna & Barbara Brosh, Porterville, CA	\$100.00
(IMO Ilarion & Maria Micu, John & Mary Micu, George Brosh, Alvaro Ferlini, Johnny Roman, Joseph Posa, Pauline Micu Hunsburger)	

Helen Muntean, Troy, MI	\$50.00
(IMO Parents & Brother Peter)	
Morcea Corsatea, Southgate, MI	\$20.00
(IMO Deceased Family Members)	
Maria Bogdan, Southgate, MI	\$20.00
(IMO Deceased Family Members)	
Joseph Popp & Donna Murphy Popp, Aurora, IL	\$15.00
(IMO Renee DuChesne, John & Katherine Murphy & Joseph & Vera Popp)	

BEQUESTS

Estate of Alexandre Zamfir	\$5,508.40
----------------------------	------------

EPISCOPATE DUES

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$13,410.00
St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$9,810.00
Holy Trinity, Miramar, FL	\$9,240.00
Holy Nativity, Chicago, IL	\$7,000.00
St. Dumitru, New York, NY	\$6,510.00
St. Mary, Cleveland, OH	\$4,500.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$4,410.00
Holy Cross, Hermitage, PA	\$3,150.00
St. Mary, St. Paul, MN	\$2,940.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$2,850.00
St. George, Canton, OH	\$2,500.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$2,490.00
St. John the Baptist, Woonsocket, RI	\$2,340.00
St. Mary, Elmhurst, NY	\$2,190.00
Holy Resurrection, Warren, OH	\$2,070.00
St. Nicholas, Regina, SK	\$1,740.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$1,350.00
Three Hierarchs, Ridgewood, NY	\$1,080.00
St. Anne, Pomona, CA	\$900.00
Holy Trinity, Vancouver, BC	\$510.00
Sts. Michael & Gabriel, Ft. Wayne, IN	\$90.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

Margie Caciavely, St. Louis, MO	\$569.00
---------------------------------	----------

EPISCOPATE SUNDAY

St. George Cathedral, Southfield, MI	\$2,437.77
St. Mary, Anaheim, CA	\$500.00
St. George, Toronto, ON	\$359.44
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$305.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Holy Cross Ladies Auxiliary, Hermitage, PA	\$500.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Anaheim, CA	\$350.00

MISSION FUND

St. Mary, Cleveland, OH	\$1,000.00
(Deanery Obligation)	
St. John, Woonsocket, RI	\$100.00
(Deanery Obligation)	
Mrs. Miriam Dupas, Winnipeg, MB	\$53.88
(ARFORA-St.Parascheva Project)	
Nicodim Leahu, Chicago, IL	\$50.00
M/M Mihai Popescu, Columbia, MO	\$50.00
Sylvia Muntean, Hermitage, PA	\$15.00

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE (HFR)

MC International Adoption Agency	\$700.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$700.00
M/M Constantin Marandici, Sterling Hts., MI	\$700.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$200.00
Dn. Gregory Burke, Boynton Beach, FL	\$35.00

WILLIAM R. STANITZ / AROY SCHOLARSHIP FUND

M/M Constantin Stanitz Sr., Elmwood Park, IL	\$2,000.00
--	------------

CAMP VATRA NURSE'S STATION BUILDING FUND

Andrew & Loretta Vincent & Family, Detroit, MI	\$500.00
(IMO Virginia O. Vincent)	

A.R.O.Y., Indianapolis, IN	\$225.00
St. George Ladies Auxiliary, Winnipeg, MB	\$97.00
Emil Chapana, Canton, OH	\$25.00
M/M John Dragos, Canton, OH	\$25.00
M/M Ronald Studeny, Fairview Park, OH	\$25.00
M/M John Streza, Canton, OH	\$15.00
Mary Barsan, North Canton, OH	\$10.00
M/M John M. Metes, Canton, OH	\$10.00

Correction from January

M/M John Burson donated \$25.00	
---------------------------------	--

VATRA 60TH ANNIVERSARY

Ana Bogdan, La Mirada, CA	\$60.00
M/M Daniel Porocho, St. Clair Shores, MI	\$60.00

BISERICA ȘI INTELECTUALII

Notă introductivă: Răsfoind prin teancul de articole culese din diverse reviste, în vederea unei eventuale republicări în "Solia," din lipsa unui material scris de preoții Episcopiei noastre, am dat peste un articol scris cu câțiva ani în urmă de **DI. Andrei Pleșu** în revista "Dilema" despre "Biserica și intelectuali." Multe dintre trăsăturile "portretelor" văzute de autor la preoții și intelectuali din România sunt familiare și nouă în Biserica și intelectuali noștri din America.

Publicarea acestui articol în paginile Soliei nu se datorește vreunui "oportunism" oarecare, legat de faptul că DI Andrei Pleșu este acum Ministru al Afacerilor Externe în România. Pentru noi, "pozițiile" cugetării Dlui Pleșu, pe care le știm de multă vreme, nu sunt legate de opțiunea politică acceptată, ci de cele spirituale, legate de o autentică râvnă spre rânduieli ale duhului, în care atât "cultura" cât și "intelectualitatea" sunt altfel judecate.

E adevărat că și Biserica noastră de aici "reproșează intelectualilor îndepărtarea de Dumnezeu," fapt vădit de absența lor din comunitățile parohiale. Despre ei, doctori, profesori, scriitori, ingineri, unii mai celebri alții mai obscuri, am auzit doar din reviste străine de Biserica că există. Dar nu e mai puțin adevărat că nici mulți preoți nu se ostensează sau nu pot să-i atragă. Și aceasta nu pentru că ar fi mai sofisticați, sau ar avea înțelegerea înlocuită pe o logică mai dificilă, ci pentru că înghețați în "universalul" cugetării lor, e nevoie de un puternic foc duhovnicesc ca să-i topească. Ori când preotul la predică, repetă textul Evanghelic din acea Duminică, și se învârtă jumătate de oră în jurul lui cu tot felul de platitudini morale, crede oare că îi poate atrage pe "intelectuali" la rugăciune sau dragoste de Dumnezeu?

Cât privește portretul "clericului" făcut de DI Pleșu el este universal valabil. E adevărat că mai toți au urmat cursuri teologice, dar nu e mai puțin adevărat că aceasta nu-i face pe toți teologi. Unii au numai darul slujirii, alții pe cel al spovedaniilor și doar puțini al omileticeii sau pe acela al scrisului. Iar cei care-l au, sunt preocupați numai de întocmirea buletinelor parohiale, iar alții cu sfidarea "nivelului parohial" al Soliei, sau supărați fiind "pe cei" de la Solia, scriu la alte reviste.

Dar nu este oare o rușine să recurgem la articole scrise în revistele teologice din România, cum am ajuns s'o facem, în loc să publicăm pe acelea ale preoților noștri de aici? Mulțumim pe această cale și cu acest prilej puținilor preoți care ne-au trimis din când în când material publicabil, ca Păr. Arhim. Roman Braga, Păr. Romulus Radu, Păr. Cezar Vasiliu, Păr. Cornel Todeasa.

D.C.

Viața religioasă a românilor se desfășoară ... în regim de explozie. Ținută sub presiune decenii întregi, ea a trecut dintr'odată de la austeritate și discreție la o necenzurabilă luxurianță. Într'o primă instanță, evoluția aceasta s'a dovedit reconfortantă. Eram, prin urmare, încă vii, recuperabili, capabili de normalitate, după atâția ani de constrângere. Tradițiile se vedeau mai tari decât îndoctrinarea și decât frica. Memoria noastră putea reactualiza cu o nesferată promptitudine achizițiile — îndelung camuflete — ale generațiilor anterioare. Era, pe de altă parte, firesc ca frustrarea

întreținută de interdicțiile polițienești sau de retorica ateistă să se convertească mai întâi în abuz cantitativ, în exuberanță festivă. Pentru a se compensa, clandestinitatea se transformă în ubicuitate. Dar saltul acesta aduce cu sine, de la o vreme, oarecari primejdii. În primul rând, hipertrofia histrionică, excesul sonor, obținute pe socoteala vieții interioare.

Apoi, o anumită suficiență comportamentală: relațiile între Biserica și enoriași — ca și acelea între Biserica și Stat — riscă să cadă în declarativism factice, într'o concordie de protocol. Conflictul latent sunt trecute cu vederea, criza spirituală a țării și a veacului e pusă între paranteze ca o indispoziție trecătoare. Biserica e gata să cadă la învoială cu mai toată lumea și toată lumea "dă lui Dumnezeu ce e al lui Dumnezeu." Totul se poate legitima printr'o slujbă inaugurală: o dată istorică, o adunare de partid, o statuie sau un chef.

Din când în când însă, la cea mai mică fisură a complezențelor, ies la iveală crispări și confuzii întristătoare, pe care nici pogorământele clerului, nici mătăniile credincioșilor nu le pot rezolva. Taberele "tradiționale" ale conflictului se baricadează pe poziții de neconciliat: de o parte Biserica, de cealaltă intelectuali. Cea dintâi li se pare celor din urmă degradată, uzată doctrinar și moral. La rândul ei, Biserica reproșează intelectualilor îndepărtarea de Dumnezeu, cultul idolatru al rațiunii, consimțirea iresponsabilă la răstăcirile de tot soiul ale Apusului. Dialogul este în mod vădit dificil și, dacă e să vorbim de vinovăție, trebuie să o distribuim echitabil în ambele tabere (ceea ce nici una dintre ele nu pare dispusă să accepte).

Există, într'adevăr, un posibil portretrobot al intelectualului vinovat. Caracteristica sa dominantă e suficiența spirituală. El știe multe și se bucură de tot ce știe, dar se bucură mai ales de sine însuși, de siguranța gustului său, de rafinamentul criteriilor sale și de abundența referințelor sale culturale. Când se îndoiește o face din pură cochetărie. În genere, e un personaj plin de certitudini, e "la curent," e în acord cu spiritul vremii. Liberal, deschis, tolerant, el e nepregătit să facă față reversului acestor virtuți: insensibilitatea față de tradiții, absența discernământului, placiditatea metafizică. Instalat confortabil în paradisul unei nobile exaltări, el devine, de regulă, idiot ori de câte ori împrejurările îl obligă la adevărată cuviințioasă sau la sublimitate. Lipsit de intuiția transcendenței, inapt pentru risc intelectual, înclinat să ia drept cosmopolitism ceea ce e pură deșrădăcinare, intelectualul — în această variantă a lui — e un dezgustător obnubilat de propriile sale senzații. Emotiv până la nevroză, vicios în ceea ce cultivă și infantil în ceea ce respinge, el ilustrează categoria "stupidității inteligente." Filosofia i se pare prea rece, iar teologia — prea fierbinte. Nici una, nici cealaltă, nu au pentru el farmecul monden al petrecerilor estetice sau distincția solitară a reveriei. A merge la biserică sau a vorbi despre rugăciune, i se par îndeletniciri de prost gust. Firește, are și el "zeii" lui;

Cont. la pag. 18

Biserica ...

Cont. de la pag. 17

ba chiar un anumit mod de a se raporta la Dumnezeu. La acest capitol însă, intelectualul nostru devine brusc pudic, înțelege să fie discret (“son âme a son mystère”). Dar e vorba de o discreție care nu menajează problema, ci o amână doar, cu un fel de teamă superstițioasă. Comerțul cu un asemenea personaj poate fi agreabil. Nu însă în orice condiții. Când faci experiența catastrofei lăuntrice sau pe aceea, rarisimă, a absorbției în lumină, figura lui își pierde contururile: rămâne din ea eboșa unei umanități edulcorate, adormită la periferia destinului ei originar.

Există în replică și un portret robot al clericului culpabil. Al clericului ortodox, deocamdată. Acomodant cu lumea până la vulgaritate, el își face un alibi nemeritat din prestația lui de funcționar al mântuirii. E în grația Duhului Sfânt. Citează din Evanghelie rutinier, ca un activist obosit, reușește să fie plicticos, vorbind de miracole, și rudimentar, vorbind despre îngeri. Are răspunsuri gata făcute, judecăți semipreparate, certitudini de subinginer, acolo unde i s’ar cere să întruchipeze ființa complicată a credinței. Confundă smerenia cu ipocrizia și iubirea creștină cu un sentiment minor. Nu știe din dogmatică decât atât cât îi trebuie ca să-i afurisească pe practicanții altor confesiuni și religii. E mândru de ignoranța lui: o oblojește ca pe o virtute. E un campion al “trăirii,” un specialist al inarticulării. Refuză energic să treacă drept Toma d’Aguino, ca și când prin asta, e imediat identificabil cu Serafim de Sarov. Inteligența îl jignește: e lucrul dracului. Totul e inima, inimioara, sufletețul, cele pe care numai noi le avem, aici la curbura Carpaților. Dumnezeu e buzoian. Noi suntem calzi și mistici. Nu ca occidentalii care sunt reci și raționaliști. Sfântul Ioan al Crucii? O excepție! Meister Eckhart? O fi fost ardelean! Nimic nu rămâne în picioare după de teologii noștri “forestieri” (cum îi numea odată tot un teolog, dar un altfel de teolog) trec peste lume cu tăvălugul iubirii lor creștinești. Nu vrem să spunem că toată preoțimea românească corespunde acestui portret, după cum nu vrem să spunem că intelectualitatea se reduce la specia pe care am semnalat-o mai sus. Dar conflictul între Biserică și intelectuali e, de obicei, conflictul între acea Biserică și acei intelectuali, a căror asemănare cu cele două “modele” amintite e cvasitotală.

II

Biserica se grăbește uneori să judece anestezia religioasă a intelectualilor, înainte de a fi încercat să-i recupereze. Baricadată în legitimitate și prestigiu, ea nu se simte obligată — să se arate disponibilă, persuasivă, seducătoare. Efortul de adaptare la interlocutor e minimal. E ca și cum nimeni — înăuntrul Bisericii — nu mai reflectează la “darul limbilor,” la exigența — sacrificială — de a vorbi fiecăruia pe limba lui. Pentru mulți intelectuali, stilistica însăși a discursului teologal contemporan, operează ca un obstacol în calea credinței. Abuzul tonului pravoslavnic,

dulcegăria arhaizantă, argumentația frustră și ornamentica neaoșă a frazei sunt de natură să creeze omului de cultură inhibiții greu de depășit. Clerul nu pare a înțelege că, pentru a dizolva orgoliul cărturarilor, trebuie să le manevrezi cu autoritate instrumentarul, să te ridici deasupra livrescului, traversându-l, **consumându-l** ca pe o necesară experiență de viață spirituală. A-l ocoli superstițios, a-l bifa resentimentar, cu o primitivă radicalitate, e mai curând o procedură proletcultistă, fără legătură cu adevărata credință. Nu oricine poate pune între paranteze cultura, din perspectiva răpirii duhovnicești. Nu oricine e Simion Stâlpnicul sau Tereza de Avila. Iar dacă Justin Martirul și Filosoful (da! Filosoful!), Clement Alexandrinul, Părinții Cappadocieni și Grigorie Palama au avut nevoie de cărți, nici dreptcredinciosul de astăzi nu se cuvine să renunțe la ele cu atâta ușurință. O biserică fără cărți și fără cărturari e, în definitiv, o Biserică **fără Tradiție**. Iar ceea ce se poate reproșa, din păcate, unei anumite secțiuni a preoțimii noastre nu e că n’a citit Shakespeare și Rilke, ci că n’a citit Dionisie Areopagitul, Maxim Mărturisitorul sau Nicolae Cabasila, ca să nu mai vorbim de exegeza esențială a domeniului. Teologul incult teologic, preotul incult duhovnicește nu pot fi instanțe convingătoare pentru intelectualul care aspiră la dialog. Și e prea la îndemână să dai vina mereu pe intelectual, cerându-i să se smerească.

Să se smerească dinaintea cui? Căci, dacă n’are norocul să întâlnească un sfânt, dar nici pe acela de a comunica intelectualmente cu un teolog învățat și subtil, el se confruntă cu o instituție vidă sau cu reprezentanții ei cei mai nedemni. Diploma în teologie și hirotonisirea, sunt luate prea adesea drept acte care dau temei dreptului la ignoranță. Anatemizarea cunoașterii (cu invocarea sofistică a “păcatului originar”) e una dintre cele mai riscante derivate ale teologiei noastre de azi. “Vai vouă, cărturarilor!” — ni se amintește pripit, cu ideea subînțeleasă că Sfânta Scriptură e o ideologie pentru analfabeți. Că ea se adresează și analfabeților e altceva! Dar că ei sunt singurii beneficiari acceptați, e o enormitate. Blamabil nu e decât cărturarul care disprețuiește Cartea revelată, cel a cărui cunoaștere devine apostazie. Dar cărturarul luminat? Fericitul Augustin? Sfântul Ieronim? Nicodim Haghiotul? Părintele Benedict Ghiuș sau Părintele Stăniloae? Cine va îndrăznici să declare că știința lor de carte le-a adumbrit credința? Și de unde prejudecata rudimentară că nu poți fi credincios decât în varianta semidocă, năucă, erbivoră? În sfârșit, cum să suporti, ca intelectual, ideea că teribilul “scandal” al credinței, edificiul ei antinomic, spectacolul paradoxurilor ei, îndrăzneala de a gândi Denegânditul se potrivesc cu bolbăroaseala birocratică a câtorva truisme lacrimogene, cu dascăleala previzibilă a prediciei “de serviciu,” cu amorteala burgheză a inteligenței. Cum se poate împăca un slujitor al lui Dumnezeu cu dizgrația de a fi plicticos?

Dezamăgit sau blocat mental, intelectualul are, firește, libertatea de a căuta și pe altă cale reîntâlnirea cu Biserica. El va renunța la pretențiile lui cărturărești,

la reflexele lui culturale, spunându-și că, în definitiv, autoritatea Bisericii e preponderent una morală. Mai multe zeci de ani de totalitarism, i-au revelat tribulațiunile unei instanțe pe care și-ar fi dorit-o ca model, dar care n'a reușit să i se impună ca atare. O Biserică infinit acomodantă, o Biserică dispusă a-și menține privilegiile prin abilități discutabile, e departe de a fi atrăgătoare. Știm, desigur, (ni se repetă întruna!) că nici noi, aștilalți, n'am fost mai breji. Știm că Biserica e prin definiție suma credincioșilor ei și că, prin urmare, n'o putem învinovăți fără să ne învinovățim pe noi înșine. Știm, de asemenea, că performanța supraviețuirii se plătește cu compromisuri **grele**, dar scuizabile. Dar nu viclenia benefică a Bisericii ne tulbură, nu navigația ei strategică printre banchize amenințătoare, ci înfățișările Bisericii **omagiale**, coprezidențiale, prepotente, gata să facă mai mult decât i se cere: gata, de pildă, să **mintă**. Nu Biserica îndurerată, care a consimțit să i se dărâme așezămintele, ci Biserica semeată, care declara fie că nu s'a dărâmat nimic, fie că dărâmările sunt necesare. Biserica poate avea — și are întotdeauna — explicații, justificări, argumente pentru toate derapajele ei. Ele nu sunt însă atât de limpezi, atât de subînțelese, încât să suspende mecanic toate dubiile. Să i se îngăduie deci intelectualului să întârzie în dezorientata sa rezervă, să-și amâne melancolic opțiunile.

Încă ceva. Intelectualul are, ca să zicem așa, "sensibilitățile" lui. El vrea să fie "preferat" și să simtă în faptul că e preferat o anumită **rigoare a criteriilor**. O biserică înclinată să facă alianțe dragăstoase cu oameni și valori care, din punctul de vedere al intelectualului, sunt la antipodul onorabilității, va deveni inevitabil obiectul unei crize de încredere. O vedem simpatizând cu (sau practicând ea însăși) frazeologia celui mai grob naționalism, o vedem infestată — în numele iubirii — de xenofobii triste, în stilul celor mai degradante publicații de extremă. O vedem cultivând nu comuniunea generoasă (datorată oricui), ci "concubinajul" sordid cu personajele cele mai impure ale vieții publice românești. Pe deasupra, ca o încununare, o vedem supărată pe intelectuali. Mi se va spune că Biserica trebuie să-i primească la sânul ei pe toți. Așa e. Dar avem dreptul să fim îndurerăți când o vedem primind, din simplă datorie, pe cei pe care ar merita să-i iubească și cu mare iubire pe cei pe care ar trebui să-i accepte din simplă datorie.

III

O anumită categorie de intelectuali, constatând că îniauntru Bisericii nu-și pot trăi credința ca **intelectuali**, iau decizia nobilă de a adopta atitudinea și mentalitățile "omului simplu." Oricâtă carte ar ști, oricâtă subțirime lăuntrică ar fi moștenit sau ar fi agonisit, ei proclamă că de îndată ce trec pragul Bisericii, ei nu mai sunt ei: sunt la rând cu "poporul," cu badea Gheorghe și cu lelița Ioana. Nu există decât un singur mod de a crede: modul rural, arhaic, fără abuz dialectic, fără farafastăcuri.

Deși bine intenționată, strategia aceasta se întemeiază

pe o sumedenie de presupoziii false. Mai întâi, ea invită la malformare de sine și, în fond, la ipocrizie. Nu poți mima candoarea analfabetă după ce ai înghițit o bibliotecă. E o iluzie — și o perfidie intelectuală — să-ți imaginezi că la capătul mai multor ani de insomnie, de luxurie a minții, poți ieși în lume cu un surâs inocent, de grăjdar idilic. E inevitabil — și e **cinstit** — să te arăți dinaintea lui Dumnezeu așa cum ești, cu cearcănele tale, cu deriva ta, cu împetritura și puținătatea firii tale. Restul e scenografie rococo, amintind de aristocrații secolului al XVIII-lea care se deghizau în păstori. Credința nu poate fi o formă de deghizament. "Sărăcia duhului" nu poate fi "imitată" și oricum, se referă la cu totul altceva decât la o solidaritate universală a rudimentarului. Iar a-ți asuma "sacrificiul intelectului," e **a-ți asuma limitele lui** și niciodată a face pe prostul într-o atmosferă de pastel sătesc. De altfel — și aceasta este o altă presupozitie falsă — a adopta "țărănia" ca model, e a credita o imagine discutabilă despre țăran, o imagine contrafăcută prin artificiu citadin. Țăranul e adesea altfel decât ni-l închipuim în reveriile noastre mioritice și e, în orice caz, mai complicat în alcătuirea sa sufletească decât o lasă să se înțeleagă mitologia școlară curentă. Intelectualul "țărănit," a cărui naivitate merge până la preluarea recuzitei exterioare a "modelului" (bocanci, sumane, surtuțe și căciuli arhetipale), e, cu sau fără voia lui, victima unei utopii: e replica simetrică a țăranului care se îmbracă "fin," orășenește, și contribuie astfel la deșucherea vremurilor.

O presupozitie falsă este și aceea că nu există decât o singură variantă legitimă a angajării religioase (în speță, cea a devoțiunii agrare). E nu doar un mod de a stingheri libertatea și autenticitatea credinciosului: e un mod de a stingheri libertatea lui Dumnezeu.

S'ar zice că Cel care a întemeiat bogăția lumii se convertește brusc la o doctrină a sărăciei sufletești, a mântuirii monotone. Potrivit unei asemenea doctrine, Raiul nu are decât un singur tip de locuitor: plugarul multiplicat la nivel cosmic.

Intelectualului, care odată convertit, nu înțelege să se comporte decât **țărănește** i se adaugă frecvent intelectualul care, odată convertit, nu înțelege să se comporte decât popește. El nu e mulțumit să treacă de la condiția ateului la aceea a dreptcredinciosului: vrea să intre direct în ierarhia bisericească, să își asume, cu un zeu prezumțios, toate drepturile și toate datoriile ei. Un asemenea personaj nu mai e un om oarecare, ci o instituție. Își ia aere (și răspunderi) de duhovnic, binecuvântează casele în care intră, judecă, iartă, afurisește, face prozeliti și gesticulează mânăstirește, ca un "agent acoperit" al Bisericii, trimis în lume cu misiuni secrete. Mai preot decât preoții, omul nostru e sever cu însăși instituția cu care se identifică. Greu de mulțumit, inchizitorial, indispus, el e un campion al purismului; gata să cenzureze lecturile călugărilor, gata să dascălească și să pedepsească, gata să se recomande ca avocat al cerurilor în orice litigiu profan.

Cont. la pag. 20

SF. CHIRIL AL IERUSALIMULUI “LA ÎNTÂMPINAREA DOMULUI”

(2 Februarie)

“Prunc văd că vine din Betleem în Ierusalim, Acela care se află în ceruri.

Prunc văd că se aduce după lege jertfă în templul pământesc, Acela căruia I se închină îngerii și oamenii.

Prunc văd în brațele lui Simeon, Acela care ca și Dumnezeu se află pe tronul Său cel străjuit de heruvimi.

Prunc văd pe Domnul Iisus care se aduce în Biserică, Acela care sfințește toate.

Acela care ține tot pământul cu palma, se ține în brațele bătrâne ale lui Simion. Se ține de către bătrân Acela care cu cuvântul său ține făptura.

Și noi care simțim în sufletul nostru credința și dragostea acestui dumnezeiesc Prunc, care este Domnul și Dumnezeuul nostru, întru această zi a Întâmpinării, cu bucurie și suflet curat să-L preîntâmpinăm și să-L sărbătorim nu cu mâncări și cu băuturi ci cu bucurie duhovnicească și credință fierbinte.

Ca niște fii ai lui Dumnezeu, Care este lumina cea veșnică, să facem să lumineze sufletele noastre ca

niște candelă și ca focul să luăm lumină din lumina veșnică și ca zăpada să ne curățim de păcate și ca safirul, piatră de mult preț, să strălucim și ca porumbeii nevinovați și curați să ne înălțăm cu mintea ca să-L întâmpinăm pe Domnul.

Toți să luăm parte astăzi la sărbătoarea aceasta și cu îngerii împreună să prăznuim și, precum Iosif a adus ca jertfă două turturele așa cum prevedea Legea, noi să-I aducem Domnului sufletul și trupul nostru.

Precum Simion așa să-L luăm și noi în brațe și precum Ana proorocița să ne exprimăm credința noastră și dragostea noastră ca să devenim și noi împreună cu ei părtași ai bunătăților celor veșnice prin harul și iubirea de oameni a Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos căruia să-I fie slava și puterea împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh în vecii vecilor AMIN! ✽

Trad. Arhid. Visarion Bălțat
(Din “Telegraful Român” Feb. 1995)

Biserica ...

Cont. de la pag. 19

Și, de vreme ce mântuirea proprie nu mai e subiect de dubiu, ceea ce rămâne de împlinit e mântuirea celorlalți: drastică, necruțătoare, geometrizantă. “În cuvântări, orice asprime să lipsească” — spune Sfântul Antonie cel Mare. Laicul popit nu e de acord. **Asprimea** e oxigenul lui, rațiunea lui de a fi. El se simte plasat întotdeauna suficient de sus pentru a-și devasta ambianța în numele unor exigențe ireductibile. Degeaba spun Sfinții Părinți că, în timpurile apocaliptice, a reuși să rămâi **normal** e un prim pas spre beatitudine, că în finalul ciclurilor o fărâma de virtute e salvatoare, tot astfel cum, la început de ciclu, o fărâma de greșală te poate pierde. Intelectualul popit se comportă mereu ca un creștin aurolar în plină campanie: în loc să mulțumească lui Dumnezeu pentru puținul bine încă posibil, el își blestemă semenii pentru multele rele acumulate în jurul lor. Pentru un asemenea om, Judecata de Apoi e programată prea târziu. Ar prefera s’o transforme în ritual cotidian, într’un război de fiecare clipă, în care el să joace rolul îngerului exterminator. Lipsit de cuviință, de blândețe și de smerenie, personajul acesta intoxică zilnic cetatea cu fermentația sa

propagandistică și îi are pe conștiință pe toți aceia care, dacă nu l-ar fi întâlnit, ar fi rămas mai aproape de Dumnezeu.

Riscăm, întârziind în patologie, să ne pierdem speranța. Și să adâncim prin comentariu un conflict care nu poate fi fără soluție. E evident, pentru cine nu dormitează în demagogie festivă, că Biserica e în criză: ea întreține, de regulă, un contact superficial cu enoriașii, se complăce în performanță cantitativă și ritualism mecanic, pierde din înălțime, se mundanizează și tinde să disprețuiască mintea (**nous**), cea socotită de Marele Antonie drept “dar de la Dumnezeu, care mântuiește sufletul.” Intelectualitatea e, la rândul ei în criză: nu mai percepe decât ceruri apropiate, ceruri minore, banalizate de o frazeologie a “umanismului” vag și a liberalismului de salon: e pândită de “nesimțirea și nebunia sufletului,” care rezultă, potrivit aceluiași Antonie, din “necunoștința lui Dumnezeu.” Și de o parte și de cealaltă e nevoie de reevaluări, reformulări, “schimbări la față.” Ceea ce e sigur e că nici Biserica nu se poate lipsi de intelectuali, și nici intelectualii adevărați de Biserică. Fără recuperarea acestui străvechi “parteneriat,” lumea românească riscă să navigheze în derivă, sub un firmament pe care nu se văd decât păsări oarbe și stele reci. ✽

Andrei Pleșu

SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA

Despre Sfintele Și Înfricoșătoarele lui Hristos Taine

(fragment din omilia a 56-a)

Cuvântul cel folositor mântuirii sufletelor noastre este ca și o sămânță; căci, precum cei ce lucrează pământul, mai întâi îl pregătesc și îl ară cu plugul și numai după aceea pun semințele în el, tot așa și noi trebuie să ne pregătim pe noi înșine spre primirea seminței celei cerești, adică a cuvântului învățaturii celei duhovnicești. Dar noi nu suntem un pământ neînsuflit și fără de simțire, încât să primim de la alții și lucrarea și semințele, ci suntem pământ viu și însuflit și rațional și deci trebuie să ne pregătim pe noi înșine prin pocăință. Mărturisirea păcatelor este deci începutul acestei lucrări, adică al pocăinței și al pregătirii ca să putem primi înăuntrul sămânța cea mântuitoare, cuvântul lui Dumnezeu, care poate să mântuiască sufletele. De aceea s'a luat motiv de la cei care lucrează pământul și de felul cum aceștia îl pregătesc prin arătură, cum scot din brazdele lui rădăcinile cele sălbatice și fac apoi brazdele primitoare de semințele și de plantele cele puse de noi. Același lucru îl face și pocăința, prin mărturisirea păcatelor, în ogorul cel rațional al inimii; scoate și dă la o parte patimile cele rele și ascunse, pregătind-o spre primirea semințelor celor sfinte și făcând-o potrivită spre lucrarea și rodirea virtuților. Precum pământul, după neascultarea lui Adam, a produs spini, buruieni și alte plante nefolositoare, tot așa și inima omului poate să nască patimi și cugete rele și necuviincioase, cu toate păcatele care decurg din acestea.

De aceea fraților, este necesar ca fiecare să aibă părintele său duhovnicesc, la care să alerge cu credință și cu smerenie, să-și mărturisească pătimirile cele rele ale inimii și, luând vindecare să scoată din rădăcini spinii și buruienile păcatului, pe care fiecare din noi le-am hrănit în sufletul nostru prin viața cea iubitoare de plăceri. Și așa, să ne îndreptăm auzirea spre învățătura Duhului, să credem spre folosul nostru în cele ce ni se vestesc și ni se spun, să ne împăcăm — prin iertarea și binecuvântarea noastră — cu Acela care din nemărginită iubire de oameni a plecat cerurile și s'a coborât și a pus în inimile celor ce-L ascultă cuvintele vieții, semințele cele mântuitoare. Se cuvine deci, să nu fie nimeni departe de acest început al pocăinței, deoarece, dacă nu a atins nici începutul virtuților, cum va putea înainta spre celelalte și cum va progresa în bine? ...

Pentru aceasta, să ne curățim mai dinainte fraților, la trup, la ceea ce spunem cu gura la cugetare, și numai așa, cu bună și curată conștiință să ne apropiem.

Într-adevăr, dacă făurarii și aurarii care tolesc în jurul aramei aur sau argint, sau alt metal, urmând a da prin baia de metal frumusețea deosebită a culorii, mai întâi de toate curăță și răzuiesc orice pată, cu atât mai mult noi, care într-un fel mai desăvârșit vom fi auriți, sau mai bine spus îndumnezeiți, trebuie să ne curățim mai dinainte de orice întinare trupească și sufletească. Și nu strălucim doar la suprafață, ca și arama cea aurită pe deasupra, ci în toate cele dinlăuntru. Așa ne vom apropia și de mântuire, de vreme ce venim spălați până în cele mai adânci unghere ale sufletului.

Iar dacă venim cu conștiință vicleană, fără să fi luat prin mărturisire iertarea de la cel ce are puterea să lege și să dezlege, fără să ne întoarcem spre Dumnezeu și fără să ne îndreptăm mai dinainte după regula cea sfântă a credinței spre propria noastră osândă ne apropiem și spre chin căci îndepărtăm de la noi milele cele dumnezeiești și răbdarea Lui către noi. Zice dar: "pe Fiul lui Dumnezeu ai călcat, socotind de nimic sângele Testamentului și ai ocărât harul Duhului." Cel care a rupt veșmântul împărătesc și l-a aruncat în mocirlă, va suferi aceeași osândă cu cel ce a aruncat bună mireasmă în noroi sau a pus-o într-un vas necurățit. Nu pățește nimic darul cel dumnezeiesc, căci este nepătimitor, dar se duce de la noi în chip nevăzut, precum și zice: "nu se pune în vasul stricat mirul"; căci dacă ar păți ceva prin nesocotința ta, atunci ar fi pătimitor și va face nevrednic pe Cel care l-a oferit (Evrei 10, 29; Matei 9, 17 — parafrazat textul).

Vrednici să ne facem pe noi înșine prin pocăință, sau, mai bine, să ne dăruim pe noi înșine prin faptele pocăinței Celui care ne poate face vrednici din nevrednici, și așa să ne apropiem cu nădejde neînfruntată și cu credință, gândindu-ne nu la ce vedem, ci la cele nevăzute, căci pâinea este ca și catapeteasma care ascunde dincolo de ea dumnezeirea. Aceasta zice și Pavel: "ne-a înnoit nouă cale nouă și vie prin catapeteasmă, care este Trupul Său" și prin care neamul nostru se ridică la cer (pentru că acolo este acum Pâinea aceasta) și intrăm cu adevărat în Sfânta Sfintelor prin aducerea Trupului Său întru curăție. "Să ne apropiem deci, fraților, cu inima curată întru deplinătatea credinței" (Evrei 10, 20-22) ...

Într-adevăr, dacă chipul acesta al trupului a făcut drept pe Avraam, dacă chipul acesta al sângelui a făcut vii în Egipt pe cei întâi născuți ai lui Israel, dacă chipul acesta al sângelui a consfințit cortul cel vechi al lui Dumnezeu, dacă acest sânge a consfințit și a curățit până și Sfânta Sfintelor și a arătat locuința lui Dumnezeu pe pământ și a arătat pe arhierii și pe cei unși ai Domnului, dacă deci toate acestea le-a făcut tipul, umbra, mai încape oare îndoială de ceea ce poate să lucreze adevărul, realitatea, împlinirea? Dacă fără această umbră (a celor ce urmau să vină) Aaron nu intra în Sfânta Sfintelor, nici noi nu putem înainta spre cele cerești fără să participăm la această realitate; nici locaș în ceruri nu putem dobândi, nici sălaș al Dumnezeului cerului nu putem deveni, nici jertfe vii,

Cont. la pag. 22

VIZITA PREA SFINȚITULUI NATHANIEL LA PITTSBURGH

Sărbătoarea Nașterii Domnului este așteptată cu nerăbdare de către toți și ne pregătim cum putem să facem ca această sărbătoare să fie o sărbătoare a bucuriei. Bucuria noastră a fost dublată anul trecut de vestea că Prea Sfințitul Nathaniel dorește să petreacă a doua zi de Crăciun cu noi.

Am făcut toate eforturile ca în ziua a doua a sărbătorii nașterii Domnului să fie număr cât mai mare la biserică. Prin bunăvoința părintelui John Abdulah am putut folosi biserica parohiei antiohiene, St. George.

În drum spre biserică, Prea Sfinția Sa a vizitat biserica catolică pe care intenționăm să o cumpărăm pentru nevoile noastre spirituale.

Astfel la ora șase o mână de credincioși l-am primit pe Prea Sfințitul Nathaniel în biserică. După primire am început slujba Vecerniei. Ca un adevărat părinte Prea Sfinția Sa a dat o mână de ajutor stranei. După Vecernie, Vladica a ținut un cuvânt de învățatură menționând importanța lucrului împreună pentru binele și bunăstarea parohiei. În cuvântul său, Prea Sfințitul a ținut să dea câteva exemple din istoria Episcopiei, vorbind despre pionierii ei, care cu greu au strâns în căciulă bani la fiecare leafă.

Seara a continuat în sala parohială unde Stăpânul a fost primit de către președintele consiliului parohial, dl Simion Coca, cu tradiționala pâine și sare, iar micuța Rucsandra Sârbu i-a oferit un buchet cu flori. După binecuvântarea mesei pregătită de harnicile noastre doamne, am cântat colinde românești.

Sfântul Grigorie Palama

Cont. de la pag. 21

sfințite și bineplăcute Lui, pentru că numai prin El putem dobândi această înfățișare. Căci zice împăratul și proorocul David: “ce folos ai de sângele meu, dacă mă cobor în stricăciune?” (Ps. 29, 9).

De aceea, sângele nostru trebuie să-l facem una cu cel al lui Hristos prin împărtășire; ca să dispară orice stricăciune, căci întru El avem folos mult și nespus; și din vremelnici ne face veșnici, din vechi ne face noi, ne face nemuritori, ne face pomi înverziti și sădiți lângă curgerea apelor Duhului Sfânt și din care se culege rod spre viața cea veșnică. Cu adevărat, izvor ieșea din paradis și uda cu râuri firești fața pământului; iar de la masa cea sfântă, pe care cum zice psalmistul “a gătit-o Domnul în fața celor care ne necăjesc pe noi” (Ps. 22, 5) în fața diavolilor și patimilor, curge izvor care lasă râuri înțeleghătoare, udând sufletele și ridicându-le la cer. Și chiar pe îngeri, întorcându-și ochii spre frumusețea aceasta în care se face văzută înțelepciunea lui Dumnezeu, îi îndeamnă să-și ridice privirile spre cele dăruite nouă prin Sângele Său. Venind

P.S.S. Episcopul Nathaniel în mijlocul credincioșilor de la misiunea “Sf. Andrei” din Pittsburgh.

În încheierea acestei seri minunate Prea Sfinția Sa ne-a încurajat încă o dată spunându-ne că: “a crește există două căi, prima să vorbim despre cumpărarea unei proprietăți și să adunăm bani într-o anumită perioadă de timp, iar a doua este de a trece imediat la acțiune cumpărând o proprietate, cu toate greutățile care vor fi, dar aceasta în opinia mea este varianta care ar ajuta parohia să crească mai repede.”

Prea Sfinția sa ne-a binecuvântat, urându-ne un an bun, cu sănătate și împliniri duhovnicești.

Intru Mulți Ani, Stăpâne! ✱

Participant

deci spre Sfintele Taine, cu adevărat porfiră împărătească ne facem, sau mai bine spus, sânge și trup împărătesc, și o, ce minunel ne prefacem și noi spre înfierea cea dumnezeiască care este peste noi și ne cuprinde, ne face unși (hristoși) ai Duhului și ne dă putere — după a lui făgăduință — să strălucim și noi ca soarele întru arătarea Părintelui nostru, atâta vreme ce în sufletul celui ce vine spre Taine nu se găsește nici o pată care ar putea umbri strălucirea Lui.

De aceea, mai întâi să ne curățim și să ne apropiem, dar nu numai atât, ci și după ce luăm acest dar dumnezeiesc să fim cu luare aminte la noi înșine, așa încât să rămânem deasupra patimilor și să arătăm virtuțile Celui ce a binevoit să-și găsească sălaș în noi, prin arătarea asemănării cu El, din virtuți. Să ne gândim cu cine ne-am unit și de ce daruri ne-am învrednicit și, cutremurați de măreția cea covârșitoare a darului și a iubirii Sale pentru noi, să ne potrivim lucrarea, cuvântul și gândirea spre voia lui Dumnezeu, spre ceea ce este bun, plăcut și desăvârșit. ✱

**Traducere diac. Eugen Moraru
(Din “Telegraful Român” Feb. 1995)**

ȘTIȚI CE ESTE CLONAREA?

Cu câteva luni în urmă a fost făcută publică descoperirea unui grup de cercetători scoțieni: clonarea unei oi adulte. Între alții e vorba de dr. Ian Wilmut care a dat naștere oii numite Dolly devenită astfel celebră. De la reușita unui astfel de experiment genetic, discuțiile au evoluat către posibilitatea impunerii unui astfel de procedeu genetic și în cazul omului. Problema a dat naștere unor discuții aprinse între specialiști (Biserici, instituții de sănătate, geneticieni, etc.). Mass-media internațională a dezbătut problematica clonării insistând în special asupra implicațiilor moral-religioase, sociale și chiar politice pe care le presupune o eventuală aplicare a acestui procedeu genetic în cazul ființelor umane.

Guvernele câtorva importante țări europene, și nord-americane, Organizația Mondială a Sănătății, ca și Comisia de specialitate a Consiliului Europei au reacționat prompt, sancționând o eventuală aplicare a acestei practici genetice asupra ființelor umane.

Așadar prin clonare se înțelege multiplicarea asexuată a unui singur individ în urma căruia rezultă serii de indivizi identici din punct de vedere genetic. Clonarea nu poate fi umană, clonarea poate fi vegetală și animală. O clonare umană n-ar fi altceva decât o monstruozitate. Motivele pentru care religia respinge ideea de clonare umană sunt următoarele:

1. Ceea ce definește omul biologic, psihologic și spiritual, este faptul lui de a fi unic. Multiplicarea nu mai este unică.

2. Prin unicitatea insului uman, și niciodată fără ea, ne aflăm în fața misterului persoanei umane. Fără persoană, omul nu e om. Persoana nu este persoană nici ea decât în raport cu Dumnezeu, Care îi oferă acest statut. Prin clonare misterul persoanei în integritate este anulat.

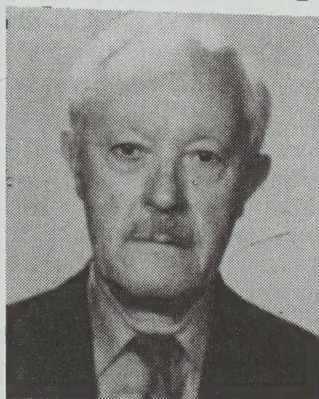
3. Natura umană se constituie ca atare prin raportarea ei la Dumnezeu. Omul este om numai pentru că poartă în sine, în trup și în suflet, Chipul lui Dumnezeu. În sensul acesta, el este totdeauna voit de Dumnezeu, apărând în existență prin intervenția Lui directă. Orice programare este neavenită.

4. Clonării i se opune noțiunea de spirit uman. În cazul că se execută o multiplicare așa-zisă asexuată, ea este în afara spiritului și, ca atare, nu mai aparține ordinii umane).

5. Pe temeiul celor ce le cunoaștem, încă din momentul fecundației, omul se consideră embrion și, ca atare, persoană umană. E adevărat, clonarea are în vedere un individ asexuat dar pentru reproducerea artificială a acestuia, se sacrifică un embrion, respectiv o persoană umană, iar cuvântul lui Dumnezeu este

NECROLOG

Aurel Popa Dumitriu

La 11 August, 1997, s'a stins din viață la Anaheim, California cel ce a fost Aurel Popa Dumitriu, bun creștin și dedicat membru al bisericii Sf. Maria din Anaheim, California.

Di Aurel Popa s'a născut la 14 Martie, 1913, în Galați, județul Covurlui, România.

Școala primară și liceul le-a urmat la Galați, iar

facultatea de istorie a absolvit-o la Universitatea din București.

După 1941, fiind concentrat în armată, a luat parte în războiul împotriva Rusiei unde, căzând prizonier, a rămas 3 ani. Intors în țară, s'a angajat ca salariat la C.F.R. Fiind un bun creștin și bun Român nu a scăpat de închisorile regimului comunist. A făcut șapte ani de închisoare până în 1964 când prin amnestia generală a deținuților politici a fost eliberat și el.

Serviciile înmormântării au fost oficiate de părintele paroh Cornel Avramescu dela biserica Sf. Maria din Anaheim, iar înhumarea a avut loc la cimitirul Rose Hills din Los Angeles.

În urma lui rămân îndurerata soția Safta, Cumnatul Gheorghe cu soția Maria, nepoții Răzvan, Cornel, Doina și Mihai împreună cu familiile lor, care toți l-au apreciat și iubit ca pe un bun soț, rudă și unchi.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace cu drepții. *

categoric: "Să nu ucizi!" Așadar, porunca opririi uciderii stă drept interdicție pentru executarea experimentului clonării umane în termenii fixați de cercetarea de până acum.

6. Reducerea valorii umane ca fond genetic, pe lângă faptul că ar putea să surprindă în mod negativ, este o eroare științifică și morală în același timp. Determinismul genetic uman nu a fost verificat științific. Dimpotrivă. Mediul și educația, pe lângă ereditate, au un cuvânt de spus în destinul omului. Moral, omul este libertate, nu doar necesitate.

7. Nici unul dintre elementele constitutive din care s'ar forma celula asexuată originară nu există în sine. Nu apare nici ca operă a naturii și nici ca operă a lui Dumnezeu (fiecare element luat în parte). Ca atare, clonarea izolează și depersonalizează viața umană în specificul ei și de aceea este condamnată. *

(Din "Învieră," 1 Iunie 1997)

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

ARHIEPISCOPIA GREACĂ AMERICANĂ

Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice a răspuns favorabil cererii. Arhiepiscopiei ortodoxe grecești din America, aceea de a ridica pe episcopii greci americani la rang de mitropoliți. Iată schimbările canonice acceptate:

Episcopul Iacobos de Chicago devine Mitropolit de Krinis și ierarh președinte al Diocezei de Chicago; Episcopul Antony de San Francisco devine Mitropolit de Dardanellion și ierarh președinte al Diocezei San Francisco; Episcopul Maximos de Pittsburg devine Mitropolit de Aenos și ierarh președinte al Diocezei de Pittsburg; Episcopul Methodios de Boston devine Mitropolit de Aneon și ierarh președinte al Diocezei de Boston; Episcopul Isaiah de Denver devine Mitropolit de Prokonisou și ierarh președinte al Diocezei de Denver; Episcopul Nicholaos de Amissos al Carpatho — rușilor, devine Mitropolit titular de Amissos.

(O.C.A. News, Decembrie 1997)

SCOBA

Conferința Episcopilor Ortodocși din America (SCOBA) are un nou leader. Este vorba de IPS Arhiepiscop Spiridon al Arhiepiscopiei Ortodoxe Grecești din America, care a fost ales în urma întâlnirii Patriarhului Ecumenic Bartholomeu I cu 30 Ierarhi ortodocși americani, în catedrala ortodoxă greacă "Sfânta Treime" din New York.

Anunțul alegerii a fost făcut la o conferință de presă de către IPS Mitropolit Theodosius, Primatul Bisericii Ortodoxe Americane și IPS Mitropolit Philippe al Arhiepiscopiei Ortodoxe Antiohiene din America.

(O.C.A., Decembrie 1997)

MITROPOLIA BASARABIEI

La 9 Decembrie 1997, Mitropolia Basarabiei — reactivată în 1992, sub jurisdicția Patriarhiei Române — a pierdut procesul împotriva Guvernului Republicii Moldova, precum și dreptul de a se înregistra ca persoană juridică.

Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova s-a pronunțat asupra disputei canonice care opune — de peste cinci ani — Patriarhia Moscovei și Patriarhia Română, hotărând că Mitropolia Basarabiei nu are dreptul să existe.

Conform declarațiilor făcute de reprezentanții acestei Mitropolii, singura soluție rămâne apelul la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest fapt va schimba sensibil datele problemei: odată cu intrarea în Consiliul Europei, Republica Moldova și-a asumat obligația de a rezolva într-o manieră europeană situația Mitropoliei Moldovei.

(Monitorul național, 20 Decembrie 1997)

DESCOPERIRE ARHEOLOGICĂ

Arheologii israelieni au descoperit locul unde Sfânta Fecioară Maria s-a odihnit în drum spre Bethleem, unde avea să nască pe Mântuitorul Lumii. Pe acel loc s'a construit o biserică, în secolul al V-lea, cu banii donați

de o văduvă bogată, Iquilia, a explicat dl Gideon Avn de la "Jerusalem District Archeologist." Biserica s'a construit în jurul pietrei pe care s'a odihnit Sfânta Fecioară și s-a numit "Kathisma", în greacă. Biserica a fost distrusă și apoi reconstruită, în secolele VIII-IX. Ea se află la jumătatea drumului între Ierusalim și Bethleem, pământul aparținând Bisericii Ortodoxe Grecești.

Patriarhul Ierusalimului, P.F. Diodoros a afirmat că biserica va fi reconstruită, devenind loc de pelerinaj, până în anul 2000, când se vor sărbători două milenii de la nașterea Mântuitorului Hristos.

(Faptu' Divers, 12 Noiembrie 1997)

NOU ARHIEPISCOP ROMÂN

Colegiul electoral al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române pentru Europa Occidentală și Meridională, reunit la 29 Noiembrie 1997, a ales pe monahul Iosif Pop ca Arhiepiscop al acestei dioceze aflate sub jurisdicția canonică a Patriarhiei Române.

Prea Cuviosul Iosif Pop s'a născut la 29 Februarie 1966 în localitatea Vișeu de Sus, județul Maramureș. Este absolvent, din 1993, al Facultății de teologie ortodoxă "Andrei Șaguna" din Sibiu, după care a funcționat ca profesor la Seminarul teologic și, apoi, ca asistent universitar la Facultatea de Teologie-Asistență Socială.

Din 1994 își pregătește doctoratul în Teologie la Institutul ortodox "Sfântul Sergiu" din Paris, sub îndrumarea profesorilor Olivier Clément și a pr. Prof. Boris Bobrinsky.

La 11 Decembrie 1997, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a validat alegerea noului Arhiepiscop al Diocezei sale din Europa occidentală.

(Viața Cultelor, 12 Decembrie 1997)

Știri culese și selecționate de Psa. Zoe Vasiliu

